Комуніс[illegible]

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 273 (51[illegible]) СНЕЖНЯ 6 ЧАЦВЕР 1934 г. год выдання XVII

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

„Цэнтральны Камітэт верыць, што памяць аб таварышу Кіраве, светлы прыклад яго бясстрашнай, і ястомнай барацьбы за пролетарскую рэволюцыю, за будаўніцтва соцыялізма ў СССР, будуць натхняць мільёны пролетарыяў і ўсіх працоўных на далейшую барацьбу за таржаство соцыялізма, за канчатковае выкараненне ўсіх ворагаў рабочага класа“.

(З паведамлення ЦК ВКП(б)

Краіна советаў хавае сёння свайго любімага сына і вялікага грамадзяніна—Сергея Міронавіча Кірава

У СМУТКУ І ГНЕВЕ

Учора таварышы Сталін, Молатаў, Варашылаў, Жданаў разам з лепшымі ленінградскімі пролетарыямі прывезлі ў Маскву прах Кірава.

Праз некалькі гадзін пасля забойства Кірава тав. Сталін і глава ўрада тав. Молатаў, тт. Варашылаў і Жданаў выехалі ў Ленінград. Смерць яшчэ не паспела сцерці сляды жыцця, яго цеплыню з твару Кірава... І каля яго гроба ўжо стаяў Сталін. Кіраўнікі партыі і ўрада дзялілі жалобу разам з працоўнымі Ленінграда, разам з працоўнымі ўсяго Совецкага Саюза.

У першыя дні, калі асірацеў горад Леніна, калі Ленінград астаўся без Кірава, туды паспяшыў Сталін.

Ён паехаў на месца, дзе адбылося злачынства супроць нашай краіны. Вораг не страляў у Кірава асабіста. Не. Ён страляў у пролетарскую рэволюцыю. Недарэмна ён выбраў для гэтага былы Смольны інстытут, дзе ў 1917 годзе змяшчаўся штаб Октябрскай рэволюцыі. Недарэмна ён цэліўся ў Кірава, у аднаго з лепшых і чароўнейшых рэволюцыянераў...

Вораг страляў у нашу партыю, у нашу соцыялістычную краіну і яе працоўных.

Краіна гэта адразу адчула. Няма ні аднаго слоя насельніцтва, не закранутага подлым злачынствам. Рабочыя і работніцы, сяляне і сялянкі, інжынеры і тэхнікі, настаўнікі і артысты, мастакі і пісьменнікі, чырвонаармейцы і вучнёўская моладзь, старыя і малады —увесь народ сумуе над грабам Кірава.

З кожным днём хвалі смутку падымаюцца ўсё вышэй і вышэй. І сёння яны гнеўна ракочуць каля гроба Кірава, у сталіцы краіны советаў. На ўвесь Совецкі Саюз разліваюцца бясконца тужлівыя жалобныя гукі з Калоннай залы Дома саюзаў, дзе працоўныя Масквы развітваюцца з любімцам партыі, з правадыром ленінградскага пролетарыята.

Усе словы як быццам ужо сказаны. Але не. Масква знаходзіць усё новыя і новыя выражэнні для Кірава. Сотні тысяч праходзілі ўчора міма гроба, каб кінуць на Сергея Міронавіча апошні погляд, поўны сімпатыі і любві, журбы і рашучасці, паглядзець на яго магутныя грудзі, упрыгожаныя ордэнамі рэволюцыі, і развітацца з ім назаўсёды.

Лепшыя людзі сталіцы стаяць пя яго ўзгалоўя ў ганаровай варце. Яшчэ і яшчэ раз там учора стаяў Сталін, каб яшчэ і яшчэ раз паглядзець на вернага сына партыі, свайго любімага друга Кірава. Бо заўтра-ж мы яго хаваем...

І сёння ўсе нашы мыслі—з асірацелым Ленінградам, з Ленінградам без Кірава; усе нашы мыслі з ленінградскім пролетарыятам, з працоўнымі вялікага горада Леніна. Незабыўную сімфонію гудкоў, якімі Ленінград развітаўся са сваім кіраўніком перад адыходам жалобнага поезда ў Маскву, радыёстанцыі разнеслі па ўсяму Саюзу і па ўсяму свету. У іх быў вялікі смутак, але і вялікая сіла арганізаванасці і дысцыплінаванасці мільёнаў, якія прышлі ў рух, каб яшчэ мацней сцэментаваць сваю дзяржаву.

Няхай ворагі не разлічваюць на мяккасць рэволюцыі. Ярасць дзесяткаў мільёнаў, абураных гнусным злачынствам, абрушыцца на галаву тых, хто папрабуе пасягнуць на заваяванае нашай краінай. Апублікаваная сёння пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР пераканаўча гаворыць аб тым, што калёным жалезам працоўны народ будзе і ў далейшым выпальваць і знішчаць ворагаў, якія хватаюцца за атручаную зброю тэрарыстычных актаў.

Над грабам Кірава раздаецца аднадушны кліч усёй краіны—больш пільнасці. Рэволюцыя мае яшчэ ворагаў, азлобленых гібеллю ўсіх сваіх надзей і чаканняў. Яны здольны на любую подласць.

Будзьце ўдвая і ўтрая пільны,—гаворыць застыўшы твар Міроныча.

Сёння мы яго хаваем. У глыбокай жалобе Масква ідзе к праху Кірава, каб з ім развітацца назаўсёды...

(«ПРАВДА»).

Таварышы СТАЛІН і ЖДАНАЎ у ганаровым караўуле.

Н. Ф. ГІКАЛО

сакратар ЦК КП(б)Б

Памяці Сергея Міронавіча Кірава

Усяго некалькі дзён аддзяляе ўсіх нас ад моманту, калі Сергей Міронавіч Кіраў быў разам з намі на найвялікшым па гістарычнаму значэнню пленуме ЦК ВКП(б) і з'яўляўся адным з тварцоў той пабеданоснай праграмы работ, якая на гэтым пленуме была прынята як адна з важнейшых часцей практычнай пабудовы бяскласавага соцыялістычнага грамадства. Вялікая бодрасць, упэўненасць, энтузіязм і, побач з гэтым, скромнасць буйнейшага разумнага кіраўніка-большавіка — вось тое, чым быў таварыш Кіраў на гэтым пленуме, вярней, быў такім, якім ён быў заўсёды.

У гэтыя дні працоўныя ўсёй вялікай краіны Советаў схілілі сцягі траура, сцягі жалобы. У гэтыя дні ўсе народы неасяжнага Совецкага Саюза ў асобе ленінградскага і маскоўскага пролетарыята, у асобе дзесятка дэлегацый ад рэспублік, абласцей, краёў перадаюць сваё развітальнае прывітанне таму, хто палкай прамовай натхнёнага трыбуна завабўваў для справы партыі як у дні грамадзянскай вайны, так і ў дні перамог будаўніцтва соцыялізма мільёны працоўных, аддаўшы ўсё сваё жыццё за справу рабочага класа, партыі, справу комунізма.

Хто з удзельнікаў XVII з'езда партыі не памятае дзівоснай, бліскучай, поўнай уздыму і разам тым сталінскі-простай прамовы тав. Кірава і яго слоў: «Не пройдзе многа год, калі мы з вамі апіраючыся на заваяванні соцыялізма ў нашай Совецкай краіне абодва земных паўшар'і павернем на шлях комунізма».

«... Чорт яго ведае, калі па-чалавецку сказаць, так хочацца жыць і жыць! (Смех). І сапраўды, паглядзіце, што робіцца. Гэта-ж факт. (Шумныя апладысменты)». Хто з нас на гэтым з'ездзе партыі Леніна-Сталіна з любоўю, з уздымам не загараўся палкімі заклікамі, глыбокім розумам Сергея Міронавіча?

Тав. Кірава я ведаў даўно, і добра ведаў.

Вось першая сустрэча ў жніўні 1917 года на першай канферэнцыі ў гор. Грозным часці большавіцкіх арганізацый Паўночнага Каўказа. З празорлівасцю разумнага, далёка ўперад бачачага большавіка-кіраўніка ён расказвае ў сваім выступленні нам, двумтром дзесяткам большавікоў, аб абстаноўцы, суадносінах класавых сіл на гэтым складанейшым участку барацьбы за пролетарскую рэволюцыю, вызначае тактыку і стратэгію нашых прадстаячых баёў.

Я чуў аб тав. Кіраве і да гэтага. І сапраўднасць паказала, што ён не проста кіраўнік адной з невялікіх партыйных арганізацый тага часу, а буйнейшы арганізатар, вопытны кіраўнік партыі ў складанейшых пятнаццаціальных умовах Паўночнага Каўказа. Потым у мяне асабіста было многа сустрэч з Сергеем Міронавічам па пытанню нашай большавіцкай работы, калі прыходзілася бываць у Уладзікаўказе, дзе таварыш Кіраў працаваў і кіраваў тады партыйнай арганізацыяй. Яго непахісная вера ў перамогу справы партыі, рабочага класа заражала мяне, як аднаго з работнікаў баявога ўчастка барацьбы з меншавікамі, эсэрамі, казачай контррэволюцыяй, горскай ісламісцкай рэакцыяй, барацьбы супроць надыходзячай англа-французскай інтэрвенцыі.

Канец 1917 года. Пролетарыі Петраграда і Масквы, усіх прамысловых цэнтраў у Расіі пад сцягамі Окцябра, пад геніяльным кіраўніцтвам Леніна-Сталіна арганізуюць адпор усё паглюючай контррэволюцыі, зжымаўшайся кальцом супроць першай у свеце краіны дыктатуры пролетарыята. У гор. Маздоку, у б. Терскай вобласці, збіраецца з'езд рабочых, працоўных казакаў і горцаў. Наша невялікая большавіцкая фракцыя ўзначальваецца Сергеем Міронавічам Кіравым. На з'езд прывезлі ўсе лідэры эсэраў, меншавікоў, лідэры белага казацтва і рад мул, гандляроў-горцаў.

Мы, большавікі, павінны былі з'езд скарыстаць і як трыбуну для прапаганды ідэй нашай партыі, і як цэнтр, дзе мы зможам арганізаваць, праверыць свае сілы, і праз дэлегатаў — рабочых, працоўных казакаў і горцаў прадухіліць нацыянальную і саслоўную разню, падрыхтаваную казацкім афіцэрствам, нафтавымі магнатамі, муламі, кулакамі, а таксама утрымаць уладу советаў, к гэтаму часу заваяваную ў гарадах Уладзікаўказе, Грозным, Пяцігорску, Кізляры, Маздоку.

Працоўныя з казакаў, горцаў у большасці былі за намі, не гаворачы ўжо аб рабочых. Але... мы былі раскіданымі, разрозненымі ачагамі, партыйны цэнтр не быў аформлен, сувязь з цэнтрам (Ленінград, Масква) амаль поўнасцю адсутнічала; была тэлеграфная і то выпадковая сувязь. Вопытныя кіраўнікі былі адзінкамі, і акрамя ўсяго гэтага — шалёная, прасякнутая правакацыяй, нянавісцю супроць большавікоў і советаў, агітацыя.

У казацкага-ж афіцэрства, памешчыкаў, горскага духавенства і кулацтва: ваенная сколачаная арганізацыя, аграмадныя запасы зброі, тысячы агітатараў, асабліва па станіцах, аулах, старое ўменне пускаць у ход выпрабаваную зброю міжнацыянальных сутычак, правакацый, і плюс шпі- [illegible] рабочых у асобе меншавікоў і эсэраў.

І, не гледзячы на ўсё гэта — мы выйшлі пераможцамі як на гэтым з'ездзе, так і ў падрыхтаванай ім далейшай барацьбе.

У гэтай перамозе галоўная бясспрэчная заслуга таварыша Кірава. Трэба было быць сведкай тых бліскучых незабыўных выступленняў на з'ездзе тав. Кірава з яго дзівосным талантам трыбуна рэволюцыі, каб бачыць, як ён запальваў, будзіў, клікаў на барацьбу працоўных горцаў, казакаў, рабочых. Я памятаю як адзін сівы стары чачэнец пасля аднаго з выступленняў Сергея Міронавіча, памаладзеўшы, лёгкай паходкай горца ўзбіраецца на трыбуну з'езда і сваёй адрывістай, гартаннай гаворкай клянецца ў аддансці справе рабочага класа, совецкай уладзе. Трэба было перажываць момант, калі ўжо ў заключным пасяджэнні з'езда прамова таварыша Кірава вобразна, страсна і магутна раскатваецца сярод дэлегатаў з'езда, заклікаючы да апошняй кроплі крыві змагацца за рабочых, за беднату горцаў і казакаў, калі ў словах таварыша Кірава прыводзіцца прыгожая старажытная легенда аб Праметэі, прыкаваным да скалы на вяршыне Казбека і арол няспынна клюе змучанае цела—гэта ўвасабленне свабоды. Я памятаю як, і маладыя, і старыя, і горцы і казакі і рабочыя — усхапіліся з месц і ў пястрымнай страсці да перамогі над адвечнай цемрай, над тысячамі кроўных крыўд крычалі на розных гаворках сваё прывітанне большавікам—Леніну і яму, скромнаму прамоўцу, які ўладаў такім дарам, такім талантам запальваць на барацьбу за вызваленне чалавецтва.

Незгладзімымі ў памяці застаюцца гэтыя крыкі рознаплемённых людзей ля падножжа гор Каўказскага хрыбта ў тыя дні паражэнняў і перамог, у дні барацьбы за ўладу советаў.

З'езд тады галасаваў у сваёй пераважнай большасці за прапанову большавікоў. Ад гэтага з'езда была паслана тэлеграма Совету Народных Камісараў — Леніну, вітаючая Окцябрскую рэволюцыю, уладу советаў. Мы тады са з'езда раз'ехаліся не дзесяткамдвума агітатараў за справу, пачатую Леніным, а сотнямі і, галоўнае, гэтыя агітатары пранікалі ў станіцы, аулы, у лясы, у горы. Мы-ж, большавікі, былі з гэтага-ж з'езда аб'яднаны, мы мелі кіраўніцтва і мы ішлі далей з памножаным вопытам. Паўстанні, якія ўслед за з'ездам былі белымі арганізаваны, былі намі хутка і ўдачна разгромлены.

1919 год і пачатак 1920 года. Рабочыя, беднякі і серадняки ўсёй краіны пад кіраўніцтвам партыі Леніна на агромных франтах і ў мядзведжых кутках змагаюцца не на жыццё, а на смерць з генеральска-памешчыцкай белагвардзейшчынай. І мы, астаўшыеся ў тылу дзянікінскіх банд, у горах Каўказа, робім таксама агульную справу — вядзем партызанскую вайну.

Некалькі соцень грозненскіх рабочых-нафтавікоў, данбасаўскіх гарнякоў, уладзікаўказскіх рабочых у саюзе з дзесяткамі тысяч горскай бедноты (чачэнцамі, інгушамі, дагестанцамі, кабардзінцамі, асецінамі), беззаветна адданыя справе соцыялізма, вядуць гэту няроўную барацьбу. Зброі, патронаў не хапае, поўгалоднае, але баявое жыццё. Трэба шукаць дапамогі. Усё-пранікаючы «хабар» (чуткі) з Баку прыносіць вестку, што ў Баку таварыш Кіраў — членам Рэўваенсовета XI арміі.

Кірава Сергея Міронавіча ведаем: настрой, бадзёрасць адразу рашуча ўзнімаюцца. Снараджаем з самых храбрых чачэнцаў невялікі атрад з заданнем прабрацца праз фронт белых у Астрахань, уручыць асабіста таварышу Кіраву пісьмо і чакаць ад яго распараджэнняў. Амаль паўтара-два месяцы праходзіць — людзі не вяртаюцца. Ствараецца амаль упэўненасць, што атрад загінуў. І калі не чакалі: пад стрэлы вінтовак, пад песні, гарцуючы на конях уляталюць у горную крэпасць Шатой (наш штаб) даўнейшыя пасланцы. І грошы, і неабходнае распараджэнне, і прывітанне нам, і бадзёрыя словы.

Хіба забудуцца гэтыя дні, хіба забудзем Сергея Міронавіча, які ў гэтыя дні напружанай барацьбы, сам перажываючы велізарныя затрудненні ў Астрахані, не забыў і дапамог невялікаму атраду байцоў у іх барацьбе за пролетарскую рэволюцыю і ў адзін з цяжкіх момантаў падбадзёрыў нас так, як ён гэта ўмеў рабіць заўсёды.

Потым прыходзілася сустракацца і бачыць таварыша Кірава ўжо ў другой абстаноўцы. Войскі інтэрвентаў, банды айчынных генералаў, памешчыкаў, капіталістаў рабочымі і сялянамі Совецкай вялікай краіны разгромлены і раздушаны. Трэба было ўмацоўваць совецкую ўладу, аднаўляць прамысловасць і сельскую гаспадарку. К канцу 1920 года таварыша Кірава я сустрэў ужо як члена Каўказскага бюро ЦК ВКП(б) разам з тав. Серго Орджанікідзэ. Таварыш Кіраў стаў кіраўніком комуністычнай арганізацыі. б. Горскай рэспублікі, потым прадстаўніком совецкага ўрада ў меншавіцкай тады Грузіі, і зноў кіраўніком большавіцкай арганізацыі на Паўночным Каўказе.

І ўсё тая-ж нязменная бадзёрасць, скромнасць, і ўсё тыя-ж запальваючыя якасці трыбуна, але ўжо трыбуна дзяржаўнай соцыялістычнай будоўлі. Усё тая-ж непахіснасць і паслядоўнасць у барацьбе за справу рабочага класа, за справу партыі Леніна, у барацьбе супроць якіх-бы там ні было адхіленняў ад лініі партыі.

У 1922 годзе таварыш Сталін пры сваім прыездзе на Паўночны Каўказ і ў Баку высунуў таварыша Кірава ў якасці кіраўніка партарганізацыі Баку і Азербайджана. Аб тым як Сергей Міронавіч Кіраў працаваў, арганізоўваў і ўзнімаў мільёны рабочых, працоўных да новага, соцыялістычнага жыцця, да жыцця свядомых будаўнікоў соцыялізма, — аб гэтым сёння з сумам аб забітым любімым другу, таварышу і правадыру гавораць самі мільёны рабочых гарадоў Леніна, Баку, Грознага, Уладзікаўказа; аб гэтым гавораць калгаснікі — горцы Паўночнага Каўказа, цюркі Азербайджана, Закаўказзя; аб гэтым гавораць апранутыя ў жалобу, але непахісныя ў сваім імклівым руху да канчатковай перамогі над класавым ворагам, увесь наш вялікі Совецкі Саюз.

Рука забойцы-злодзея, падасланага ворагамі рабочага класа, нанесла ўсім нам — партыі, рабочым, калгаснікам, працоўным Совецкага Саюза—цяжкі ўдар. Загінуў бясстрашны і скромны, палкі і выдатны кіраўнік партыі і рабочага класа Совецкай краіны. Наша пільнасць удзесяцерыцца. Наша барацьба за справу соцыялізма-комунізма нязмерна ўзмоцніцца. Наша згуртаванасць вакол партыі, яе штаба — ЦК ВКП(б), вакол вялікага Сталіна становіцца яшчэ мацнейшай.

Памяць аб таварышу Кіраве не пагасне. Мільёны рабочых, калгаснікаў, усе працоўныя народы вялікага Совецкага Саюза — беларусы, рускія, украінцы, грузіны, цюркі, горцы смелым поступам, упэўнена і бодра ідуць да поўнай канчатковай перамогі комунізма. Сотні мільёнаў працоўных свету па прыкладу працоўных нашай радзімы ўсё больш упэўнена становяцца на шлях комуністычнай партыі (большавікоў). І не далёк дзень канчатковай перамогі рабочага класа, дзень суровай расправы над ворагамі рабочага класа.

ЛЕНІНГРАД БЕЗ КІРАВА

Горад у жалобе. Чорным крэпам абвіты заводы, вуліцы, трамваі, аўтобусы. Жалобныя павязкі сцягваюць рукавы польтаў. Пячатка смутку ляжыць на тварах людзей, праводзіўшых пазаўчора ноччу ў апошнюю дарогу свайго правадыра і друга.

Горад у жалобе. Але няма замяшання. Нянавісць да ворагаў, цвёрдая воля да барацьбы і перамогі гарыць у вачах кожнага ленінградскага рабочага.

— Кірава няма больш з намі. Будзем-жа працаваць па-кіраўску!

Гэтыя словы гучаць з асаблівай сілай на рабочых сходах. На ўсіх заводах нарастае новы вытворчы пад'ём. Прымаюцца абавязацельствы аб датэрміновым выкананні праграмы. Арганізуюцца новыя ўдарныя брыгады, уносяцца новыя рацыяналізатарскія прапановы. Сотні старых кадравых пролетарыяў ідуць у рады спачуваючых.

Ва ўсіх раёнах горада адбіраюць лепшых з лепшых для паездкі ў Маскву на пахаванне Кірава. Спецыяльным поездам адпраўляецца каля 500 ленінградцаў, лепшых ударнікаў, партыйных работнікаў, інжынераў, тэхнікаў. Заслужаных пролетарыяў, дзесяткі гадоў працуючых на вытворчасці, пасылаюць рабочыя Ленінграда ісці за грабам свайго правадыра любімца на Красную плошчу. Сярод пуцілаўцаў, якія накіроўваюцца ў Маскву, едуць ордэнаносцы Коргусная, Дзікаў, інжынер Баранаў і інш.

Нядаўна Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюза ССР узнагарадзіў інжынера Баранава ордэнам Леніна за выдатныя работы па якасных сталях. На пасяджэнні прысутнічаў тав. Сталін.

— Хто вам дапамагаў?—запытаў Іосіф Вісарыёнавіч.

— Больш за ўсіх і лепш за ўсіх дапамагаў мне Кіраў,—адказаў Баранаў.

Цёплае, сардэчнае пісьмо Марыі Львоўне, жонцы Кірава, вязуць з сабой у Маскву краснапуцілаўцы. Яны пішуць аб тым, якое вялікае гора рабочага класа, страціўшага аднаго з лепшых сваіх правадыроў, і абяцаюць яшчэ энергічней змагацца за справу партыі, узначальваемую вялікім Сталіным.

ВЯНКІ АД ЦК КП(б)У І УКРАІНСКАГА УРАДА

Прыбыўшая ў Маскву для ўдзелу ў пахаванні тав. С. М. Кірава ўкраінская дэлегацыя ў складзе 200 прадстаўнікоў усіх абласцей і прамысловых цэнтраў УССР на чале з старшынёю ЦВК Саюза ССР і ВУЦВК тав. Г. І. ПЕТРОЎСКІМ 5 снежня наведала Калонную залу Дома саюзаў, дзе ўстаноўлен гроб з целам Сергея Міронавіча Кірава. Таварышы Г. І. ПЕТРОЎСКІ і Ю. А. ВАЙЦЭХОЎСКІ ўзлажылі на гроб вянкі ад ЦК КП(б)У і ўкраінскага ўрада.

ТЭЛЕГРАМА тав. СТАЛІНУ

З глыбокага падполля, ад імя байцоў кастрычніцкіх барыкад Астурыі, ад імя рэволюцыйнага пролетарыята Іспаніі шлём сваё выражэнне глыбокага жалю і спачування ЦК ВКП(б) і асабіста нашаму дарагому, любімаму Сталіну.

Мы біліся і яшчэ будзем біцца за справу, якой аддаў сваё жыццё тав. Кіраў.

Цэнтральны Камітэт Комуністычнай партыі Іспаніі.

АД КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ ГЕРМАНІІ

З пачуццём глыбокага жалю стаіць германская компартыя разам з вамі і ўсім рабочым класам Совецкага Саюза каля гроба вялікага большавіцкага байца і правадыра Сергея Міронавіча Кірава. У асобе т. Кірава паў герой міжнароднага рабочага класа, сражоны бандай забойцаў і фашыстаў, якія прабуюць у перадсмяротную гадзіну капіталістычнай сістэмы выратаваць капіталістычны свет забойствам лепшых прадстаўнікоў пролетарыята і падрыхтоўкай новай вайны.

Мы схіляем разам з вамі наш агульны чырвоны сцяг над грабам аднаго з правадыроў нашай агульнай барацьбы. Ніколі не ўдасца забойцам тав. Кірава, ніколі не ўдасца фашызму і рэакцыі вырваць гэты сцяг з нашых рук!

Забойства т. Кірава з'яўляецца сігналам, які заклікае нас да яшчэ больш энергічнай барацьбы.

Вышэй сцяг соцыялізма! Наперад, на барацьбу за канчатковае знішчэнне ўсіх ворагаў рабочых і працоўных ва ўсім свеце!

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КОМУН'СТЫЧНАЙ ПАРТЫІ ГЕРМАНІІ.

ТЭЛЕГРАМА З ТАРОНТО (КАНАДА)

20 тысяч рабочых, якія сабраліся вітаць Тім Бак — комуністычнага лідэра, вызваленага з Кінгстонскай турмы, даведаліся з горыччу аб забойстве Кірава.

Выказваючы спачуванне ўсім рабочым Саюза, канадскія рабочыя бяруць на сябе абавязацельства актыўна змагацца за стварэнне масавага адзінага фронта ў абарону Совецкага Саюза — бацькаўшчыны ўсіх працоўных. Патрабуем бязлітаснага знішчэння ворагаў-забойцаў.

Няхай жыве Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік!

ЁН З НАМІ, ЯК РАНЕЙ, ЯК УЧОРА, ЯК ГАДЫ НАЗАД, І МІЛЬЁНЫ БАЙЦОЎ ЗА СОЦЫЯЛІЗМ У ПЕСНІ ПАДНІМУЦЬ З ПРАХУ ЯГО АГРОМНІСТАЕ ПРАСТРЭЛЯНАЕ СЭРЦА І ПА-РАНЕЙШАМУ РУШАЦЦА З ІМ УСЕ ТОЙ-ЖА ДАРОГАЙ, ПЕРАМОЖНАЙ ДАРОГАЙ ГІГАНТАЎ, ЯКАЯ ВЯДЗЕ ЧАЛАВЕЦТВА ДА ЯГО АПОШНЯГА РАШУЧАГА БОЮ

І. В. СТАЛІН І С. М. КІРАЎ. Здымак зроблен у дні прабывання тав. Сталіна ў Ленінградзе ў 1926 годзе.

АБ ПЕРАЙМЕНАВАННІ ВЯТКІ У ГОРАД КІРАЎ

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР

У сувязі з шматлікімі хадайніцтвамі, паступіўшымі ў прэзідыум ЦВК Саюза ССР ад рабочых, работніц і працоўных горада Вяткі, а таксама рабочых чыгуначнага вузла аб перайменаванні горада Вяткі—радзімы Сергея Міронавіча Кірава — у горад Кіраў, Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюза ССР пастанаўляе:

Перайменаваць горад Вятку ў горад Кіраў.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР А. ЕНУКІДЗЕ.

Масква, Крэмль. 5 снежня 1934 года.

КАЛЯ ГРОБА

У Калоннай зале Дома саюзаў

Апошняя дарога у сталіцы — ад Ком[illegible] плошчы да Калоннай залы Дома саюзаў..

Ва ўрачыстым маўчанні ідзе працэсія, узвіваецца ўвысь мелодыя жалобнага маршу. Павольна рушыцца лафет гарматы, на якім пакоіцца прах СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА. Невазмяшчальную ўтрату балюча адчувае ўся краіна пралетарскай дыктатуры. Але, затаіўшы горыч у сэрцы, пралетарыі сталіцы, як і ўсёй краіны, ведаюць, што справа соцыялізма непераможна. І таму так сурова маўклівы калоны, непахісныя ў сваім магутным руху наперад.

Шагаюць рабочыя сталіцы соцыялізма са сцягамі, абвітымі крэпам, з лозунгамі, якія клічуць да новых нястомных баёў за комунізм.

У 12 гадзін 15 мінут працэсія наближаецца да Дома саюзаў.

Гроб знімаецца з лафета. Тав. СТАЛІН, другія члены Палітбюро і ўрада нясуць прах тав. Кірава, устанаўляюць яго на пастаменце ў калоннай зале. У першай групе ганаровай варты каля гроба стаяць т.т. Енукідзе, Гамарнік, Хрушчоў, Булганін; у другой групе — т.т. Тухачэўскі, Егараў, Будзённы, Корк; у трэцяй групе — т.т. Уншліхт, Арачш[illegible]ам, Бубноў, Шкіратаў; у чацвертай групе — т.т. Н. К. Крупская, М. І. Ульянава, Анціпаў, Ежоў; у пятай групе ленінградцы — т.т. Пезерн, Смародзін, П. Алексееў, І. Алексееў...

Грамады Калоннай залы, звычайна зззяючыя асвятляючымі агнямі, сёння некалькі хмурны. Празрыстая сетка на электрычных люстрах стрымлівае патокі святла. Ніспадае пурпурны аксаміт сцягаў. Пастамент з прахам, які знаходзіцца на ім акружан кветкамі. Пальмы схіляюць лісты над гробам. Над балконамі гірлянды вечназялёнай хвоі.

Як і ў жыцці, спакойны і ўпэўнены ляжыць Сергей Кіраў у гробе. У нагах яго на маленькіх падушках два ордэны: ордэн Чырвонага сцяга за самаадданую абарону Астрахані і ордэн Леніна — за выключныя заслугі на гаспадарчым фронце. Ля гроба і ўздоўж калон — безліч вянкоў.

З 13 гадзін 30 мінут пачалося праходжанне калон міма гроба.

Трыма патокамі ўваходзілі пралетарыі сталіцы ў залу. Безупынна ідуць пажылыя рабочыя, работніцы, дзеці, старыя, камандзіры і байцы Чырвонай арміі, студэнты, тэхнікі, інжынеры, вучоныя. Пільна ўглядаюцца яны ў любімы ўсімі твар, імкнучыся назаўсёды захаваць у памяці яго дужыя і мужныя рысы...

Праз кожныя 5 мінут змяняецца ганаровая варта. Ветэраны пралетарскай рэволюцыі, старыя большэвікі, пасівелыя ў барацьбе за новае шчаслівае жыццё чалавецтва, шматлікія саратнікі і сябры Кірава, маладыя комуністы і комсамольцы, рабочыя, прадстаўнікі навукі, літаратуры, мастацтва — усе яны аддаюць апошні доўг таленавітаму арганізатару большэвіку, выдатнаму кіраўніку.

Становяцца пры гробе Героі Совецкага Саюза — лётчыкі Слепнёў, Ляпідзеўскі, Доронін.

Пасля 16 гадзін яшчэ больш шматлікімі сталі рады пралетарыяў, праходзячых праз залу. Толькі што закончыўшы работу на вытворчасці, [illegible] мачын і станкоў, ударнікі прамысловых гігантаў Масквы спяшаюцца далучыцца да жалобнай працэсіі.

За вокнамі калоннай залы наступіў вечар. Агні заззялі над неасяжнай сталіцай, і магістралі не сталі больш [illegible], чым калі-небудзь. Гадзіннік паказаў 21 гадзіну 40 мінут, калі тысячы пралетарыяў, што праходзілі праз залу, убачылі ў ганаровай варце правадыра працоўных усяго свету. Ля гроба тав. Кірава стаяў яго вялікі друг Сталін. З ім т.т. Варашылаў, Орджонікідзе, Кагановіч.

У наступнай ганаровай варце т.т. Молатаў, Калінін, Андрэеў, а за імі т.т. Рудзутак, Жданаў, Чубар, Петроўскі.

Члены Палітбюро ў ганаровай варце змяняюць бабры заслужаныя палкаводцы Чырвонай арміі. Праходзяць поўгадзіны, зноў у ганаровай варце т.т. Сталін, Варашылаў, Орджонікідзе і Кагановіч: т.т. Молатаў, Калінін, Андрэеў і Мікаян: т.т. Рудзутак, Жданаў, Чубар і Петроўскі.

А жалобная працэсія ідзе, і не відаць ёй канца.

К 24 гадзінам каля 150 тыс. пралетарыяў і працоўных сталіцы прайшлі міма гроба Кірава.

(БЕЛТА).

Я. КОЛАС

ПАМЯЦІ С. М. КІРАВА

Замоўклі натхнёныя словы
Трыбуна, тытана
Рабочага класа,
І вусны замкнёны сурова —
Жыццё абарвана
Без часу...
У росквіце бурнае сілы
Злачынна і нагла,
Як зубы гадзюкі,
Падсеклі арліныя крылы,
Пульс сэрца, што творчасці прагла,
Спынілі наёмныя рукі.

Вялікае гора і страта...
Над свежай магілай,
Над урнаю праху
Таварыша, друга і брата
Журботна мы голавы схілім
І пойдзем наперад без страху.

І сцяг яго, кроўю абліты,
Узнімем высока
Над светам, што гіне
А вораг, яшчэ недабіты,
Успомніць, адчуе глыбока
Жалобу Совецкай краіны.

4-XII 1934 г.

ГЛЫБОКА АБУРАНЫ

ЛЕНІНГРАД, 2 снежня. **Масква, Крэмль, Соўнарком СССР — Вячаславу Міхайлавічу Молатаву.**

Прыміце нашу скорб з поваду раптоўнай смерці аднаго з буйных дзеячоў нашага Саюза — Сергея Міронавіча Кірава і глыбокае абурэнне зробленым злачынствам.

Акадэмік **І. П. Паўлаў.**

Прафесары: **Бушмакін, Спэранскі, Анічкаў, Гурвіч, Петрова, Лонфіорбелі, Ланг, Ушакоў, Савіч, Гартах, Быкоў, Владзіміраў, Заварзін, Ісачэнка, Гефтэр, Пігалёў, Баўэр, Бесстрункін, Раменаў, Кузнецоў, Купалаў, Нікіцін, Розенталь, Цыркоўскі.**

НАШ ДОЎГ

Забойства таварыша Кірава паразіла ўвесь Саюз працоўных не толькі таму, што выбыў са строю адзін з лепшых людзей нашай соцыялістычнай радзімы, самаахвярна адданы справе пролетарскай рэволюцыі, уклаўшы ў гэту справу ўвесь розум, усе веды і энергію лепшых сваіх год.

Забойства Кірава паразіла ўсіх нас тым, што яно нам паказала, што ў нас ні на адну хвіліну не павінна быць самасупакаення. Прыхільнікі старога свету подлымі мерамі стараюцца вярнуць сваё ранейшае панаванне.

Больш пільнасці да класавага ворага — вось урок для ўсіх нас. Наш абавязак навуковых работнікаў у адказ на ўсякія спробы класавага ворага расстроіць нашы рады — яшчэ больш згуртавацца вакол агульнай справы пабудовы бяскласавага соцыялістычнага грамадства.

Праф. Н. ПРЫЛЯЖАЕЎ.

Ал. Дудар

НА МАГІЛУ т. КІРАВА

Не трэба скаргі, слёз не трэба:
ён не памёр, ён сярод нас.
Забойствам подлым і ганебным
не напужаць магутны клас.
Вы, недабітыя у байцы,
схаваўшыя пад маскай твар,
вы абудзілі ў нас, забойцы,
высокай помсты буйны жар.

Мы скрышым горы, звяжам рэкі,
сады ўзгадуем на пясках—
забіць маглі вы чалавека,
вам не забіць большэвіка.

Як і раней ён перад намі,
ўздымае, кліча і вядзе.
Над вёскамі, над гарадамі
Ўстае для вас смяротны дзень.
Не радуйцеся гэтай урне.
Ён не памёр ён сярод нас.
І меч сталёвай дыктатуры
яшчэ вышэй уздыме клас.

ДЭЛЕГАЦЫЯ ЗЕМЛЯКОЎ т. КІРАВА ДЛЯ УДЗЕЛУ У ПАХАВАННІ

ГОРКІ, 4 снежня (БЕЛТА). Горад Уржум, Горкаўскага края — радзіма тав. Кірава — у глыбокай жалобе. У прэзідыум раённага з'езда саветаў паступаюць масы водгукаў з усіх паселішч і прадпрыемстваў раёна, рэзалюцыі жалобных мітынгаў і сходаў, прысвечаныя памяці тав. Кірава.

З'езд саветаў выбраў дэлегацыю для ўдзелу ў пахаванні тав. Кірава.

СХІЛІМ ГОЛАВЫ НАД ПРАХАМ СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА

Перажываючы з усім рабочым класам усяго Саюза дні смутку па забітым варожай рукой **Сергеі Міронавічы Кіраве,** хочацца, каб гэтыя дні для нас, работнікаў мастацтва, сталі зарукай новых хваль энергіі ў барацьбе з асколкамі капіталістычнага свету, якія ў агоніі разбурэння далятаюць да нас і не ў адкрытым баі, а так подла, так труслівa, па-здрадніцку, з-за вугла, вырываюць з радоў нашых настаўнікаў, нашых правадыроў.

Вобраз Сергея Міронавіча для нас, артыстаў, павінен стаць правобразам для тых нашых героеў, тых новых людзей, над паказам якіх мы працуем, вобразамі якіх мы вучым змагацца, будаваць, вучыць, любіць, жыць і гераічна паміраць за соцыялізм.

Гэты выпадак, які напоўніў жалем сэрцы ўсіх працоўных, страціўшых аднаго з правадыроў сваіх, у той-жа час перапоўніў сэрцы нянавісцю да тых, хто паслаў забойцу; і гора ворагу, які спаткаецца з пролетарыятам на полі бойкі. За памяцю Кірава — мільёны гарачых сэрцаў, з'яднаных адзінай воляй партыі і любімых сваіх палкаводцаў.

Дык схілім галовы над прахам Сергея Міронавіча Кірава, навострым больш пільнасць нашу і будзем гатовы штодня, штогадзінна са зброяй у руках спаткацца з азвярэлым капіталізмам.

КРЫЛОВІЧ.
заслужаны артыст рэспублікі.

ДНІ ЖАЛОБЫ І ГНЕВУ

З усіх раёнаў БССР прадаўжаюць паступаць рэзалюцыі, прынятыя на жалобных мітынгах, у якіх працоўныя гавораць аб нянавісці к класаваму ворагу і аб вялікай любві да таварыша Кірава.

З КАМАРЫНА пішуць: у адказ на подлае забойства правадыра сход працоўных мястэчка пастанавіў адлічыць аднадзенны заработак у карысць гераічнага іспанскага пролетарыята.

М-ка ЗЛЫНКІ: рабочы калектыў соўгаса вінзавода, калгаснікі і аднаасобнікі адлічаюць аднадзенны заработак у фонд эскадрыльі імя тав. Кірава.

СЛЯПЫЯ РАБОЧЫЯ І СЛУЖАЧЫЯ вяровачнай майстэрні менскага аддзела БКС адпрацоўваюць 2 гадзіны звыштэрмінова на карысць абароны СССР.

КАЛГАСНІКІ ЗОНЫ ТАНЕЖЫЦКАЙ МТС пішуць, што на забойства тав. Кірава яны адкажуць яшчэ большым узмацненнем барацьбы за большэвіцкія калгасы, за ачыстку іх ад кулацкіх элементаў.

СУПРАЦОЎНІКІ МАЗЫРСКАЙ МІЖРАЁННАЙ КАНТОРЫ ЗАГОТЗЯРНА ў фонд эскадрыльі імя тав. Кірава адлічаюць аднадзенны заработак.

У рэзалюцыі, прынятай на агульнагарадскім сходзе партактыва горада **БАРЫСАВА,** мы чытаем: «Голасам усіх большэвікоў Барысаўшчыны мы заяўляем: нянавісць да ворагаў комунізма будзе такой-жа палкай і шалёнай у нашых сэрцах, як любоў да незабыўнага і дарагога таварыша Кірава».

Жалобныя мітынгі адбыліся ва ўсіх сельсоветах раёна і па ўсіх прадпрыемствах горада Барысава.

Работнікі **КОМУНАЛЬНЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ** горада Менска распачалі збор сродкаў на пабудову эскадрыльі імя таварыша Кірава.

20 лепшых ударнікаў чыгункі ст. Пухавічы падалі заявы на жалобным мітынгу памяці таварыша Кірава аб прыёме іх у спачуваючыя КП(б)Б.

Рабочыя і служачыя соўгаса **КУХЦІЧЫ** ў адказ на забойства таварыша Кірава абавязваюцца з большэвіцкай рашучасцю ажыццяўляць пастановы лістападаўскага пленума ЦК ВКП(б), выканаць узятыя сямаабавязацельствы па конкурсу жывёлагадоўлі і паходу імя з'езду саветаў.

***

ПОЛАЦК, 4. (Па тэлефону ад карэспандэнта «Звязды»).

2 снежня ў горадзе атрымана была вестка аб забойстве таварыша Кірава. Рабочыя і служачыя станцыі Полацк, паравознага і вагоннага дэпо ў адказ на цяжкую ўтрату заверылі партыю і рабочы клас, што яны з яшчэ большай энергіяй возьмуцца за рэалізацыю рашэнняў Цэнтральнага Камітэта аб транспарце. **20 лепшых ударнікаў паравознага і вагоннага дэпо ў адказ на смерць тав. Кірава падалі заявы аб уступленні ў групу спачуваючых партыі.** Калгаснікі калгасаў імя Войкава, Шпакоўскага сельсовета, імя МОПР, Ветрынскага сельсовета, адказалі на подлую вылазку класавага ворага продажам дзяржаве хлеба і бульбы. Калгас імя Войкава прадаў дзяржаве 10 цэнтн. хлеба і 5 цэнтнераў бульбы. Такую-ж колькасць хлеба прадалі калгаснікі калгаса імя МОПР і іншых калгасаў раёна.

КЕЙДЛІН.

ПЕРАД НАМІ СТАЯЎ ПРАВАДЫР

Ніяк не ўкладваецца ў мазгах, што гэтага выдатнага чалавека, вялікага правадыра ўжо няма ў жывых. Мне прышлося непасрэдна сустрэцца з т. Кіравым у 1932 годзе ў Рудніцкім раёне, Ленінградскай вобласці, дзе я тады працаваў у якасці намесніка старшыні райвыканкома гэтага раёна.

Як зараз памятаю прыезд к нам у раён тав. Кірава на сланцовы руднік яго імя, які толькі што будаваўся.

Яго кароткае прабыванне на руднiку выклікала надзвычайны энтузіязм і пафас сярод рабочых-будаўнікоў і інжынерна-тэхнічнага персанала рудніка. Руднік у той час быў у прарыве. Але варта было тав. Кіраву кінуць свой прызыў гарнякам і шахцёрам павысіць тэмпы будаўніцтва, як усе да адзінага, не шкадуючы сіл і энергіі, быццам у бой рынуліся на ўдарную праходку рудніка. Праз месяц-паўтара пасля яго ад'езду праходка шахты ўжо была гатова. Так магічна дзейнічала слова гэтага вялікага трыбуна.

На рудніку тав. Кіраў асабліва цікавіўся бытам і жыццём рабочых, інжынерна-тэхнічнага персанала. Тут-жа даваў указанні ў галіне паляпшэння іх культурна-бытавых умоў.

Гадоў назад з рудніка тав. Кіраў заехаў к нам у выканком. Уважліва распытваў аб справах раёна, даваў непасрэдныя ўказанні. Пры яго размовы з намі — работнікамі РК і РВК — адчувалася выключная таварыская скромнасць. У той-жа час кожны з нас напаўняўся надзвычай вялікім натхненнем і энтузіязмам.

Перад намі стаяў правадыр.

Прабыванне тав. Кірава ў нашым раёне канчаткова змяніла твар раёна. Узброіўшыся яго непасрэднымі ўказаннямі, мы пачалі заваёўваць адну перамогу за другой і па раду гаспадарча-палітычных кампаній (мабілізацыя сродкаў, сяўба і інш) наш раён вышаў у лік перадавых па Ленінградскай вобласці.

Цяжка, проста нямысліма верыць, што гэтага чалавека, адным словам запальваўшага сэрцы мільёнаў, ужо няма ў жывых. І як толькі не дрогнула рука гэтага праклятага подлага агідніка забойцы!

У маім жыцці, як у жыцці ўсёй партыі, усяго рабочага класа і працоўнага сялянства памяць аб тав. Кіраве будзе жыць вечна.

Начальнік палітаддзела Віцебскай МТС ВОЛКАЎ.

6-га СНЕЖНЯ ДЗЕНЬ ЖАЛОБЫ

ПАСТАНОВА МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА АД 5-XII-34 г.

З выпадку смерці таварыша КІРАВА С. М., загінуўшага ад злачынскай рукі класавага ворага, прэзідыум Менскага гарадскога совета рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў пастанаўляе:

1. Абвясціць 6 СНЕЖНЯ — ДНЕМ ЖАЛОБЫ.

2. Адмяніць і забараніць усякага рода ўвесяленні, канцэрты і прадстаўленні ў тэатрах, клубах, кіно, рэстаранах і ва ўсіх іншых грамадскіх установах.

3. 6-га снежня ў 15 гадзін дня ў момант пахавання С. М. Кірава спыніць на 5 мінут работу на прадпрыемствах і ўстановах і рух па вуліцах трамваяў, аўто і гужтранспарта.

СТАРШЫНЯ МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ЖУКОВІЧ.

САКРАТАР МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ІПАТАЎ.

ПРЫГАВАРЫ ВАЕННАЙ КАЛЕГІІ ВЯРХОЎНАГА СУДА САЮЗА ССР ПА СПРАВАХ АБ БЕЛАГВАРДЗЕЙЦАХ-ТЭРАРЫСТАХ

ПА ЛЕНІНГРАДУ

Выязная сесія ваеннай калегіі Вярхоўнага суда Саюза ССР у складзе старшыні тав. МАТУЛЕВІЧА і члена калегіі ДЗМІТРЫЕВА і РЫЧКОВА разгледзела ў горадзе Ленінградзе ў закрытым пасяджэнні ад 5 снежня г. г. справы па абвінавачанню: Ларына І. Н., Хлусава М. І., Транкоўскага П. М., Транкоўскага С. М., Багамолава А. І., Кітаіна Э. І., Петрова П. Т., Далава Г. Д., Лабінскага А. П. ён-жа Георгіеў П. П., Стаянава П. М., Азусава І. І., Стаянава Х. М., Кіранава І. К., Петрова Г. Т., Егарава Г. К., Смурава А. Г., Селіванава А. А., Клачкова В. С., Слацінскага-Куранава—Берэгавога М. Ф., Гурына С. О., ён-жа Сурын Н. Д., Фадзеева А. І., Нікалаеўскага Ю. М., Оллі Н. А., Нікалаеўскага В. М., Владзіміраўа Н. В., Чуканава Н. М., Дадонава Г. І., Уструтава Д. Д., Афанасьева Б. Г., Майэр Н. Н., Іванова А. І., Грыгер Э. Г., Грыгер Г. Г., Чынова А. М., Антонава П. С., Наздрунова А. К., Дубава Г. Д., Масягіна Н. І., Камарова Н. С.—у падрыхтоўцы і арганізацыі тэрарыстычных актаў супроць работнікаў совецкай улады.

Суд устанавіў, што большая частка абвінавачаных пранікла ў СССР праз Латвію і часткова праз Фінляндыю і Польшчу, маючы заданні па арганізацыі тэрарыстычных актаў.

Кіруючыся арт. арт. 319 і 320 КПК, пастановаю ЦВК СССР ад 1 снежня г. г. і арт. арт. 58 8 і 58/11 КК—выязная сесія ваеннай калегіі пастанавіла:

ЛАРЫНА Івана Ніканоравіча, ХЛУСАВА Міхаіла Іванавіча, ТРАНКОЎСКАГА Петра Міхайлавіча, ТРАНКОЎСКАГА Сергея Міхайлавіча, БАГАМОЛАВА Аляксандра Ільіча, КІТАІНА Эмануіла Іосіфавіча, ПЕТРОВА Петра Тенева, ДАЛАВА Георгія Дзечэва, ЛАБІНСКАГА Антона Паўлавіча, ён-жа ГЕОРГІЕЎ Пётр П[illegible]аскевавіч, СТАЯНАВА Пятра Мар'янавіча, АЗУСАВА Ісака Іосіфавіча, СТАЯНАВА Хрысто Мар'янавіча, КІРАНАВА Івана Кірэвіча, ПЕТРОВА Георгія Тэодаравіча, ЕГОРАВА Грыгорыя Канстанцінавіча, СМУРАВА Алексея Георгіевіча, СЕЛІВАНАВА Александра Ановавіча, КЛАЧКОВА Васілія Сергеевіча, СЛАЦІНСКАГА-КУРАНАВА-БЕРЭГАВОГА Міхаіла Фёдаравіча, ГУРЫНА Сергея Осіпавіча, ён-жа СУРЫН Нікалай Даніл[illegible]віч, ФАДЗЕЕВА Александра Іванавіча, НІКАЛАЕЎСКАГА Юрыя Міхайлавіча, ОЛЛІ Нікалая Аўгуставіча, НІКАЛАЕЎСКАГА Васілія Міхайлавіча, ВЛАДЗІМІРАВА Нікалая Владзіміравіча, ДАДОНАВА Грыгорыя Іванавіча, УСТРУГАВА Дзмітрыя Дзмітравіча, АФАНАСЬЕВА Барыса Георгіевіча, МАЕР Нікалая Нікалаевіча, ІВАНОВА Алексея Іванавіча, ГРЫГЕР Эрнеста Густававіча, ГРЫГЕР Георгія Густававіча, АНТОНАВА Паўла Сцепанавіча, НАЗДРУНОВА Александра Кузьміча, ДУБАВА Герасіма Дзмітравіча, МАСЯГІНА Нікалая Іванавіча, КАМАРОВА Нікалая Сергеевіча. — РАССТРАЛЯЦЬ.

Маёмасць усіх канфіскаваць.

Справы ЧУКАНАВА Нікалая Міхайлавіча і ЧЫНАВА Алексея Міхайлавіча вылучаны для даследавання.

Прыгавары прыведзены ў выкананне.

ПА МАСКВЕ

Ваенная калегія Вярхоўнага суда Саюза ССР у складзе старшыні тав. УЛЬРЫХА і членаў калегіі ГАРАЧОВА і ЗАРАНАВА разгледзела ў горадзе Маскве ў закрытым пасяджэнні ад 5 снежня г. г. справы па абвінавачанню: Васільева П. В., Румянцэва А. І., Пазнякова А. Н., Баброва Б. Д., Панеях І. І., Строганова С. С., Сідарэнка І. В., Сідарава Н. Ф., Манухава К. К., Кальвенас Ю. Ю., Іваноўскага М. І., Сідарава В. Н., Кнушэвіцкага Е. С., Гапоненка А. М., Рэчайнік Д. Г., Булыгінай З. Г., Розенберг К. Х., Карніцкага Б. В., Панюшкіна І. Д., Здобнава-Веткава П. Н., Эйсманд К. Н., Волкава В. В., Севасцьянава С. Г., Штакалкіна Н. Р., Сасс М. М., Нефедава В. Н., Рэпенка І. Х., Пруткова А. М., Сергеева Ф. А., Карнаухава І. А., Казлова А. А., Хабленка Д. А.—у падрыхтоўцы і арганізацыі тэрарыстычных актаў супроць работнікаў совецкай улады.

Суд устанавіў, што значная частка абвінавачаных пранікла ў СССР праз Польшчу і часткова праз Латвію, маючы заданні па арганізацыі тэрарыстычных актаў.

Кіруючыся арт. арт. 319 і 320 КПК, пастановаю ЦВК СССР ад 1 снежня г. г. і арт. 58/8 і 58/11 КК ваенная калегія Вярхсуда пастанавіла:

ВАСІЛЬЕВА Паўла Владзіміравіча, РУМЯНЦЭВА Андрэя Іванавіча, ПАЗНЯКОВА Александра Нікалаевіча, БАБРОВА Барыса Дзмітрэвіча, ПАНЕЯХ Іосіфа Ільіча, СТРОГАНАВА Сцепана Сергеевіча, СІДАРЭНКА Івана Васільевіча, СІДАРАВА Нікіту Фролавіча, МАНУХАВА Канстанціна Канстанцінавіча, КАЛЬВЕНАС Юрыя Юр'евіча, СІДАРАВА Васіля Нікалаевіча, КНУШЭВІЦКАГА Еўгенія Сцепанавіча, ГАПОНЕНКА Андрэя Мартынавіча, РЭЧАЙНІК Дана Германавіча, БУЛЫГІНУ Зінаіду Георгіеўну, РОЗЕНБЕРГ Канстанціна Хрысціянавіча, ПАНЮШКІНА Івана Дзмітрыевіча, ЗДОБНАВА-ВЕТКАВА Петра Ніканоравіча, ЭЙСМОНД Канстанціна Нікалаевіча, ВОЛКАВА Васілія Васільевіча, СЕВАСЦЬЯНАВА Семёна Грыгор'евіча, ШТАКАЛКІНА Нікалая Раманавіча, САСС Міхаіла Міронавіча, НЕФЕДАВА Васілія Нікіціча, РЭПЕНКА Івана Харытонавіча, ПРУТКОВА Афрыкана Матеевіча, СЕРГЕЕВА Фёдара Афінагенавіча, КАРНАУХАВА Івана Акімавіча, КАЗЛОВА Алексея Александравіча — РАССТРАЛЯЦЬ.

Маёмасць усіх канфіскаваць.

Справы ІВАНОЎСКАГА Міхаіла Іванавіча, КАРНІЦКАГА Браніслава Вікенцьевіча, ХАБЛЕНКА Дзмітрыя Ануфрыевіча— выдзелены для даследвання.

Прыгавары прыведзены ў выкананне.

АБ ЗМЕНЕ арт. арт. 442 І 454 КРЫМІНАЛЬНАГА ПРАЦЭСУАЛЬНАГА КОДЭКСА БССР І АБ ДАПАЎНЕННІ ГЭТАГА КОДЭКСА арт. арт. 96-б, 240-а І 381-а

ПАСТАНОВА ЦВК БССР

У адпаведнасці з пастановай ЦВК СССР аб унясенні змен у дзеючыя крымінальна-працэсуальныя кодэксы саюзных рэспублік па расследаванню і разгляду спраў аб тэрарыстычных арганізацыях і тэрарыстычных актах супроць работнікаў совецкай улады.—Цэнтральны Выканаўчы Камітэт БССР пастанаўляе:

1. Дапоўніць арт. 442 крымінальнага працэсуальнага кодэкса БССР абзацам 2-м у наступнай рэдакцыі:

«Па справах аб тэрарыстычных арганізацыях і тэрарыстычных актах супроць работнікаў совецкай улады падача хадайніцтваў аб памілаванні не дапускаецца і прыгавор выконваецца неадкладна пасля яго вынясення».

2. Дапоўніць арт. 454 крымінальнага працэсуальнага кодэкса БССР абзацам 2-м у наступнай рэдакцыі:

«Прыгавор да вышэйшай меры соцыяльнай абароны па справах аб тэрарыстычных арганізацыях і тэрарыстычных актах выконваецца неадкладна пасля яго вынясення».

3. Дапоўніць крымінальны працэсуальны кодэкс БССР арт. арт. 96-б, 240-а і 381-а у наступнай рэдакцыі:

«96-б. Следства па справах аб тэрарыстычных арганізацыях і тэрарыстычных актах супроць работнікаў совецкай улады заканчваць у тэрмін не звыш 10 дзён».

«240-а. Копія абвінавальнага заключэння па справах аб тэрарыстычных арганізацыях і тэрарыстычных актах супроць работнікаў совецкай улады ўручаецца абвінавачаным за адзін дзень да разгляду справы ў судзе».

«381-а. Справы аб тэрарыстычных арганізацыях і тэрарыстычных актах супроць работнікаў совецкай улады слухаюцца без удзелу бакоў».

СТАРШЫНЯ ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА БССР А. ЧАРВЯКОЎ

САКРАТАР ЦВК БССР М. ЛЯЎКОЎ.

БОЛЬШЭВІК, КІРАЎНІК

Цяжка выказаць звычайнымі словамі той нечуваны боль, які выклікала ў кожным сэрцы жахлівая вестка з Ленінграда. Але гэты боль не паралізуе нашу краіну, нашы сэрцы, нашу энергію і нашу нязломную волю да далейшых перамог, да няўхільнага росквіту вялікай радзімы.

Куля здрадніка-забойцы гэта тая-ж кропля бруднай вады, якою не затушыць незлічоныя агні рэволюцыі. Агні гараць! Гэтыя агні не гаснуць і разгараюцца ўсё ярчэй і ярчэй па ўсёй зямлі: на палях Германіі, на бязмежных раўнінах Кітая, у непрыступных гарах Астурыі і ўсюды, дзе толькі ёсць эксплаататары і эксплаатуемыя.

У гэтых агнях нараджаецца светлая будучыня ўсяго свету. З кожным днём усё ясней і ясней выступаюць контуры новага свету, усё пераможней і велічней чуецца шэлест чырвоных сцягаў.

Хіба-ж бруднай, мізэрнай руцэ патушыць гэтыя непагасныя агні рэволюцыі?

І нам жаль, вялікі жаль, што **Сергей Міронавіч Кіраў** не адчуе больш сваім жывым сэрцам гарачага подыху нашых дзён, не адчуе больш пераможнага шэлесту сцягаў, не ўбачыць больш тых вялікіх здабыткаў рэволюцыі, за якія ён жыў, змагаўся і аддаў сваё гераічнае жыццё. Не адчуе таму, што яго няма сярод нас, сярод жывых.

Але вечна будзе жыць сярод нас неўміручы вобраз большэвіка-барацьбіта, вялікага чалавека і любімага правадыра. І вечна будзе жыць і квітнець неўміручая большэвіцкая справа.

У нас-жа, у жывых, нечуваная цяжкая страта выклікае толькі адно: нязломную волю да далейшых перамог, жалезную энергію ў барацьбе і вялікую пылаючую нянавісць да ворага разам і нястомнай рэволюцыйнай пільнасцю да варожага слова і справы.

МІХАСЬ ЛЫНЬКОЎ.

У ЛЕЗНЕ СПЫНІЛІ ІЛЬНОЗАГАТОЎКІ

Пакласці канец ганебнаму таптанню на месцы, арганізаваць ільнозагатоўкі—такоў элементарны абавязак сакратара Лёзненскага РК т. ДЗЕНІСКЕВІЧА, старшыні РВК т. ЖУКА і начальнікаў палітаддзелаў т. т. ГАНЦІГЕРА і СТРОНГІНА. Няхай не забываюць лёзненскія таварышы, што ільняны доўг Лёзны складае 5 проц. усяго таго, што засталося загатовіць па БССР

За 20 дзён загатовілі менш працэнта

ЛЁЗНА, 2. (Ад кар. «Звязды»)

За ўвесь лістапад Лёзненскі раён загатовіў такую колькасць ільнопрадукцыі, якая складае менш аднаго працэнта раённага плана. Зусім ясна, што такое ганебнае таптанне на месцы ў самым рашаючым па ільну раёне вядзе да зацяжкі завяршэння ільнозагатовак рэспублікай. Аднак лёзненскія кіраўнікі прытрымліваюцца зусім другой думкі.

—Працэнт выканання плана ільнозагатовак у раёне не ніжэй рэспубліканскага, таму няма чаго асабліва хвалявацца — так заявіў нам сакратар РК тав. Дзенісксвіч.

Са зробленай сакратаром РК заявы можна зрабіць толькі адзін вывад — у раёне фактычна спынена бальшавіцкая барацьба за лён. Шукаць другіх, фактычна не існуючых прычын пасля такога пагляду на рэчы не трэба. Мы прывядзем некалькі найбольш характэрных фактаў, паказваючых на наяўнасць ў раёне фактаў самасупакоенасці. У чым, галоўным чынам, крыюцца прычыны затрымання ільнозагатовак у раёне?

Замест таго, каб зараз, у самы напружаны перыяд загатовак, кінуць усе сілы партарганізацыі на дапамогу адстаючым калгасам, на арганізацыю загатовак у аднаасобным сектары, **ні ў адным сельсовеце раёна няма прадстаўніка РК і РВК.** Увесь актыў за некалькі дзён да пачатку работы раённага з'езда саветаў пакінуў свае сельсоветы і калгасы і адседжваецца ў раённым цэнтры.

Наколькі супакоіліся ў раёне, паказваюць лічбы выканання плана ільнозагатовак па калгасах Высачанскай МТС. План па колькасці выканан толькі на 64 проц., а па якасці на 48 проц. Аднак, дырэктар МТС Кераменка не пакідае гаварыць аб адсутнасці ільну.

415 цнт. ільну недадалі яшчэ аднаасобнікі дзяржаве. Да аднаасобнікаў у Лёзне не прад'яўляюцца рашучыя патрабаванні, каб апошнія выканалі заключаны з дзяржавай кантрактацыйны дагавор. А лён у аднаасобнікаў ёсць. Яго хаваюць і разбазарваюць.

У калгасах Лёзненшчыны налічваецца да тысячы ўступіўшых гаспадарак. Як ідзе паступленне ільну па гэтай катэгорыі гаспадарак? Аказваецца, што ім трэба дапамагчы ў арганізацыі перапрацоўкі ільну. Але ў раёне аб гэтым ніхто не ведае. Аб тым, што ў Лёзне маюць месца факты шкоднага самасупакаення, відаць хоць-бы па рабоце раённага з'езда саветаў. Тут рэдка хто з раённых работнікаў заастраў увагу дэлегатаў з'езда на становішчы ільнозагатовак і на прычынах спынення іх. А між тым Лёзна яшчэ недадала дзяржаве тону ільну.

Калгаснік ІВАН МАЛАШЭВІЧ, з калгаса «Першая конная», Менскага раёна, за зробленыя ў мінулым годзе працадні пабудаваў новую хату, коштам у 5 тыс. руб. У гэтым годзе ён разам з сям'ёй зарабіў 1.200 працадзён, за якія атрымлівае 285 пуд. зерневых і 1.125 пуд. бульбы і іншых прадуктаў. НА ЗДЫМКУ: новая хата т. Малашэвіча.

Агляд друку

АПЕРАТЫЎНАЯ НЕМАЧ

(«Ленінскі сцяг» — орган РК і РВК Лёзненскага раёна)

Ужо некалькі пяцідзёнак Лёзна топчацца на месцы. У лістападзе лён амаль не паступаў на склады. За 20 дзён лістапада ўзялі ўсяго 0,5 проц.

Газета **«Ленінскі сцяг»** праяўляе первознасць. Яна крычыць шапкамі на ўсю паласу: **«Узмацніць барацьбу за скančэнне ільнозагатовак»** (нумар ад 28 лістапада), **«Бязлітасна руйнуйце кулацкі сабатаж ільнозагатовак»** (нумар ад 26 лістапада) і т. д.

Ільну адводзіцца шмат месца. Газета ўскрывае прычыны рабскіх тэмпаў ільнозагатовак. Прычына першая: варожыя элементы ў калгасах павялі агітацыю — не ўсё дзяржаве, трэба пакінуць лянку і сабе. У рэзультаце лён драпежніцкі знішчаецца на гужы, на мяшкі, на вяроўкі. Вось, напрыклад, у калгасе «Чырвоны барацьбіт»:

«Брыгадзір аплоў Марк 5 пудоў добрага валакна раздаў калгаснікам віць вяроўкі і путы». (№ 113).

У калгасе **«Ударнік»:**

«З дазволу старшыні Мінчанка, брыгадзір 1-й брыгады раздаў лён калгаснікам на вяроўкі. Брыгадзір другой брыгады таксама пачаў раздаваць лён на гаспадарчыя патрэбы». (№ 113).

Кулацкія элементы арганізуюць не толькі псаванне каштоўнейшай сыравіны на калгасныя вяроўкі, але і бессаромнае масавае раскрадванне ільну для свайго карыстання.

«Брыгадзір 1-й брыгады калгаса «Новы ўсход» схаваў на столю ў лазні Кіраева Цеаха 6 цэнтнераў валакна». (№ 113).

«Старшыня калгаса «Комтруд» Казлоўскі каля цэнтнера валакна ўжо паспеў перакруціць на вяроўкі. 6 вазоў трасты схаваў і рашыў пачакаць, пакуль раён выканае свой план, а тады таксама скарыстаць яе на прыватныя патрэбы». (№ 112).

Але нават там, дзе збіраюцца поўнасцю здаць валакно дзяржаве, ільноздача ідзе дрэнна. З ільнозагатоўкамі не спяшаюцца, працуюць па-ціхеньку, нормы выпрацоўкі не выконваюць.

«У калгасе «Чырвоны партызан» на работу трапальшчыцы выходзяць у 11-12 гадзін дня. Нормы выпрацоўкі сістэматычна не выконваюць. Трапальшчыцы натрапваюць па 2-3 кгр. у дзень. Старшыня калгаса Красенка лічыць такую выпрацоўку нармальнай». (№ 108).

Паглядзім, што процістаўляе газета кулацкаму лозунгу «Лён — сабе», як перамагае яна рабскія тэмпы ільнозагатовак.

Уся работа газеты з ільном у асноўным зводзіцца к тром момантам. Газета выкрывае раскрадвальнікаў, сабатажнікаў і апартуністаў, газета кліча да пачуцця свядомасці, газета напамінае аб рэпрэсіях, якія чакаюць зрыўшчыкаў кантрактацыйных дагавароў, асвятляе ўсюды і т. д.

Нельга сказаць, што ўсё гэта бескарысна і непатрэбна. Але ці толькі гэта патрэбна газеце для бальшавіцкай барацьбы за лён?

Мала сказаць, напрыклад, што надобра і антыдзяржаўна скарыстоўваць лён на путы. Трэба паказаць, апрача гэтага, што калгасу нявыгадна скарыстоўваць лён на путы. Трэба ўмець спалучыць у сваёй прапагандысцкай рабоце палітычны бок справы **з эканамічнай зацікаўленасцю.** Газета адкідае пытанне аб эканамічнай зацікаўленасці. На працягу апошняга перыяда, якраз, калі загатоўкі ў раёне пашлі выключна дрэнна, — яна ні разу не пацікавілася пытаннем як выконвае свае абавязацельствы ў частцы стымулявання хлебам ільнозагатчыкаў Загатлён, як, у сваю чаргу, выконваюць указанні ўрада наконт гэтага праўленні калгасаў.

«Ленінскі сцяг» сумуе аб нявыхадах трапальшчыц на работу, аб невыкананні норм выпрацоўкі, але ён не скарыстоўвае магутнага рычага, дадзенага яму ў рукі пастановай урада, — закона аб налічэнні двух працадзён за дзённую норму. Гэты другі эканамічны стымул таксама выслізгае з поля зроку газеты.

«Ленінскі сцяг» жалее аб нізкай якасці валакна. Але ні разу ён не ставіць пытання аб тым, што псаваць валакно гэта значыць, па-першае — біць па інтарэсах дзяржавы, і, па-другое — наносіць страту самім калгаснікам і калгасу ў цэлым. Чаму б, напрыклад, газеце было не падлічыць на прыкладзе 1-2 калгасаў, колькі хлеба і грошай страціў калгас таму, што здаў валакно нумарам ніжэй, чым мог здаць.

Многа слёз пралівае газета з поваду дрэннай арганізацыі працы, з поваду нізкай апратэхнікі.

Але мала плакаць, **трэба дапамагчы.** «Ленінскі сцяг» не скарыстаў як належыць ні адной зброі з шматлікага арсенала, якая ёсць у распараджэнні газеты. Газета магла-б правесці велізарную работу па арганізацыі добраахвотнай дапамогі перадавых ільнаводаў, вопытных арганізатараў з перадавых калгасаў (старшынь, брыгадзіраў, намеснікаў па ільну) адстаючым па ільну калгасам. Яна магла-б знайсці соткі энтузіястаў ільну, якія пашлі-б на 5-6 дзён, на дэкаду к адстаючым таварышам і навучылі іх, як паставіць справу.

Газета, урэшце, магла-б паставіць пытанне перад раённымі арганізацыямі і сельсоветамі аб арганізацыі калектыўнай здачы ільну аднаасобнікамі, аб прымацаванні да аднаасобных вёсак і груп аднаасобнікаў усіх ільномялак, аб выдзяленні ў дапамогу ім вопытных арганізатараў гэтай справы. На цяперашнім этапе ільнозагатовак газета абавязана разгарнуць баявую работу за перавыкананне планаў. Ясна, што перавыканаць план, калі не за кошт валакна, то хоць-бы за кошт перапрацоўкі адыходаў можа кожны калгас. У кожным калгасе горы паклі, якая можа і павінна быць перапрацавана на кудзелю.

На жаль, «Ленінскі сцяг», — а ён адлюстроўвае ў дадзеным выпадку недахопы і памылкі раённага кіраўніцтва, — усім гэтым не займаецца.

У Лёзне па-апартуністычнаму апусцілі рукі перад труднасцямі.

НА РАЁННЫМ З'ЕЗДЗЕ САВЕТАЎ

ПОСПЕХІ АСВЕІ І ЯЕ ПРАРЫВЫ

АСВЕЯ, 4. (Па тэлефону ад карэспандэнта «Звязды»).

Балотамі, дзе вазы хаваюцца ў граззі, заxудалымі ледзь стаячымі дамамі, адной прыходскай школай і двума народнымі вучылішчамі, у якіх навучаліся дзеці кулакоў і памешчыкаў, — вось чым славілася Асвейская воласць у мінулым. 17 год існавання саветаў зусім змянілі твар раёна. Асабліва змяніў свой выгляд раён, пачынаючы з 1929 года. Змяніў свой твар раён таму, што 58,6 проц. беднякоў і сераднякоў уступілі ў калгас. Змяніўся яшчэ раён таму, што на палях калгасаў працуюць 42 трактары, 5 аўтамашын і 1 ільнозавод. Працуе 13 сямігодак, 57 двух-чатырохкамплектных школ. У былым доме пана Паўліна выбудаван новы дом соцкультуры. Пабудаваны новыя дамы соцкультуры і хаты-чытальні ва ўсіх сельсоветах раёна.

Не думаў ніколі былы батрак, зараз калгаснік стары Балтрушонак, што ў Асвеі ён убачыць электрычнае святло. І ўбачыў ён гэта зараз, на XI з'ездзе саветаў раёна. **За некалькі дзён да з'езда была пушчана новая электрастанцыя.** 8 замежных трактароў, столькі-ж замежных плугоў мела Асвейская МТС да X з'езда саветаў раёна. 42 трактары, 5 аўтамашын, 150 розных іншых сельгасмашын, выпушчаных заводамі сацыялістычнай радзімы, мае ў цяперашні час Асвейская МТС.

Аб усім гэтым сказаў у сваім уступным слове старшыня РВК тав. Мартынаў, адкрываючы XI з'езд саветаў раёна.

Асвейскі раён, які з года ў год не злазіў з чорнай дошкі, які цягнуў усю Беларусь назад, у гэтым годзе пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, сваёй партарганізацыі і арганізаванага палітаддзела выходзіць у перадавыя раёны БССР. Раён датэрмінова выканаў свае абавязацельствы перад дзяржавай па хлебу і бульбе.

Выканаў таксама раён свае абавязацельствы па закупцы хлеба. Закуплена 150 тон.

Яшчэ і яшчэ тав. Мартынаў у выступленні напамінае з'езду, што раён прыйшоў да з'езда з вялікім доўгам па выкананню ільнозагатовак. Не выканана яшчэ 8 проц. плана. Гэты доўг павінен быць ліквідаван у бліжэйшыя дні. Такое патрабаванне ставіць перад намі партыя, такое патрабаванне павінны дэлегаты паставіць перад сваімі выбаршчыкамі.

Жорсткай крытыцы падверглі дэлегаты з'езда работу райвыканкома.

Дэлегаты ад калгасаў, пагранічных застаў і аднаасобных пасёлкаў у сваіх выступленнях напамінаюць райвыканкому аб нявыкананых сваіх абавязацельствах па здачы ільну дзяржаве, аб самасупакаенні, аб спачуванні якое ёсць у раёне да калгасаў, нявыканаўшых ільнозагатоўкі, аб дрэнных дарогах, аб дрэннай рабоце школ, хат-чытален. Успамінаюць таксама аб нескарыстаных 8.000 рублёў, адпушчаных Соўнаркомам на культурнае будаўніцтва раёна.

Старшыня калгаса «Чырвоны ўсход» Скрыпнік Кацярына, былая батрачка, у сваім выступленні патрабавала ад райвыканкома больш правільна захоўваць нашы законы. «У нашым калгасе аднаасобнікі заaралі зямлю. Мы гэта перадалі райвыканкому, але да гэтага часу ніякага адказу не маем. Захапілі яны таксама ў нас лугі, а мы засталіся без кармоў». Калгасніца Казакевіч Ліда расказвае з'езду аб дрэннай рабоце школ. «У нас, у Кохановіцкім сельсовеце, больш двух год будавалася школа. Толькі нядаўна закончылі гэту школу. Якасць-жа нікудышная».

33 дэлегаты, выступаўшыя па дакладу райвыканкома, гаварылі, што яшчэ да гэтага часу дрэнна працуюць секцыі і дэпутацкія групы сельсовета, аб тым, што РВК яшчэ вельмі слаба працуе з гэтымі секцыямі.

Аб тым, як стаіць справа з сельскай гаспадаркай і жывёлагадоўляй у раёне дакладвалі з'езду загадчык райза Махлюк і дырэктар МТС Радзіонаў. Дэлегаты з'езда чакалі, што тт. Махлюк і Радзіонаў далажаць з'езду, як думае райза арганізаваць работу, з тым каб павысіць ураджайнасць, з тым каб стварыць магутную кармовую базу жывёлагадоўлі. Дэлегаты хацелі пачуць, якія перспектывы стаяць перад раёнам і якія задачы накладаюцца на іх, дэлегатаў. Аб гэтым асабліва Махлюк не палічыў патрэбным гаварыць дэлегатам. Не палічыў патрэбным аб гэтым сказаць і тав. Радзіонаў. Не гаварылі яны аб гэтым таму, што райза і яго кіраўнік Махлюк не ведаюць, як яны будуць працаваць у далейшым. Райза дагэтуль працуе без усякай перспектывы, без планаў. А сказаць гэта Махлюку трэба было, таму што ён фактычна з'яўляецца вінаватым у тым, што раён замест 1500 гектараў канюшыны засеяў толькі 700 га, што колькасць свіней у гэтым годзе зменшылася на 1800 шт., што ў раёне авец стала на 800 штук менш, чым у мінулым годзе, што на 310 коней стала менш у раёне.

Махлюк адбыўся толькі тым, што прачытаў гэтыя лічбы, не сказаўшы нічога аб тым, якія канкрэтныя мерапрыемствы будуць прыняты райза з тым, каб у будучым годзе была засеяна ўся намечаная па плану канюшына, каб маладняк не пашоў пад нож, як у мінулым годзе. Ён адбыўся толькі тым, што ў некалькіх агульных словах сказаў, як і што было зроблена.

Не ўдалося гэта тав. Махлюку. Дэлегаты з'езда прымусілі тт. Махлюка і Радзіонава не агульнымі размовамі, а канкрэтна сказаць аб рабоце калгасаў, аб перспектывах раёна. Старшыня калгаса імя Калініна тав. Рубашэнка, старшыня калгаса імя Карла Маркса тав. Лоўкес выступілі і канкрэтна расказалі аб перспектывах сваіх калгасаў і патрабавалі ад райза, што канкрэтна ён думае зрабіць, каб гэтыя перспектывы былі выкананы.

У прынятых сваіх пастановах з'езд намеціў канкрэтныя мерапрыемствы па ліквідацыі тых недахопаў, на якія ўказалі дэлегаты з'езда.

З-га з'езд закончыў сваю работу. Выбран новы склад пленума райвыканкома з 35 членаў і 11 кандыдатаў. Старшынёй райвыканкома выбран тав. Мартынаў.

НЕЙДЛІН.

АБ ФАКТАХ КУЛАЦКАЙ РАБОТЫ Ў КАЛГАСЕ „СЕЧЧА“, ПУХАВІЦКАГА РАЁНА

ПАСТАНОВА БЮРО ЦК КП(б)Б

Заслухаўшы паведамленне інструктара ЦК КП(б)Б т. Штромберг і начальніка палітаддзела Пухавіцкай МТС тав. Клыса аб фактах кулацкай работы ў калгасе «Сечча», Пухавіцкага раёна, аб чым паведамляла «Звязда» ад 15 лістапада 1934 года, ЦК КП(б)Б канстатуе, што гэтыя факты ў асноўным пацвердзіліся.

У выніку прытуплення класавай пільнасці работнікаў палітаддзела Пухавіцкай МТС (тт. Клыса, Ахрамовіча, Сімаsuccоўскага), група варожых савецкай уладзе і разлажыўшыхся элементаў у калгасе «Сечча» (трахунказод Зазюльчык, былы калчаковец, кладаўшчык Бялько, старшыня калгаса Працкевіч) доўгі час арудвалі ў калгасе, зрываючы выкананне калгасам дзяржаўных абавязацельстваў па ўборцы ўраджаю, хлебаздачы і т. д., прыводзячы ў нягодны стан цягла, шырока практыкуючы штрафы калгаснікаў і т. д.

Гэта-ж група беспрабудна п'янствавала, дэбашыравала ў калгасе, гвалтавала асобных калгасніц.

Скаргі калгаснікаў на ўсе гэтыя факты раённаму пракурору засталіся без належнага расследавання. Намесніку начальніка палітаддзела па НКУС былі таксама вядомы гэтыя факты, але ён ім не надаў сур'ёзнага палітычнага значэння і віноўныя да апошняга часу заставаліся непакаранымі.

Бюро ЦК КП(б)Б **пастанаўляе:**

1. Начальніку палітаддзела Пухавіцкай МТС—т. Клысу абвясціць вымову за тое, што ён прагледзеў кулацкую падрыўную работу антысавецкіх і разлажыўшыхся элементаў у калгасе «Сечча», накіраваную на зрыў усіх праводзімых гаспадарчых і палітычных мерапрыемстваў і на развал калгаса.

2. Тав. Ахрэмчуку — намесніку начальніка палітаддзела па партмасавай рабоце — паставіць на від.

3. Абвясціць суровую вымову з папярэджаннем нам. начальніка палітаддзела па НКУС Пухавіцкай МТС, т. Сімаучоўскаму за тое, што, ведаючы аб фактах падрыўной работы ў калгасе «Сечча», ён не надаў ім належнага палітычнага значэння і не прыняў неабходных мер да прыцягнення вінаватых да адказнасці.

4. Прыняць да ведама, што райпракурору т. Піонаву за злачынна-бюракратычныя адносіны да сваіх абавязкаў, за страту класавай пільнасці, непрыняцце мер да канца па скаргах калгаснікаў,— абвешчана райкомам суровая вымова і НКЮ ён зняты з работы з забаронай працаваць у органах юстыцыі.

5. Указаць Пухавіцкаму райкому КП(б)Б, што наяўнасць у раённай арганізацыі элементаў расхлябанасці, страты класавай пільнасці радам работнікаў раёна з'яўляецца вынікам слабага кіраўніцтва справай партыйнага выхавання членаў партарганізацыі з боку РК КП(б)Б.

6. Прыняць да ведама паведамленне РК КП(б)Б і палітаддзела Пухавіцкай МТС аб тым, што імі прыцягнуты да адказнасці з аддачай пад суд непасрэдныя віноўнікі па справе калгаса «Сечча», і абавязаць тав. Кузьміна арганізаваць паказальны суд па гэтай справе.

7. Прапанаваць РК КП(б)Б і палітаддзелу намеціць рад мерапрыемстваў па зжыццю вынікаў падрыўной работы кулацкай групы ў калгасе «Сечча» і ўмацаванню калгаса правераным кіраўніцтвам.

8. Адзначаючы надзвычай слабую пастаноўку масавай работы ў радзе калгасаў зоны дзейнасці МТС, ЦК КП(б)Б прапануе РК і палітаддзелу ўзмацніць гэты ўчастак работы, усямерна разгортваючы калгасную самакрытыку і ўзнімаючы палітычную і гаспадарчую актыўнасць калгаснікаў.

АБ ПЕРАНЯСЕННІ ТЭРМІНА СКЛІКАННЯ XI УСЕБЕЛАРУСКАГА З'ЕЗДА САВЕТАЎ БССР

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ЦВК БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Беларускай ССР у змену сваёй пастановы ад 15-га ліпеня 1934 г. пастанаўляе:

СКЛІКАННЕ XI УСЕБЕЛАРУСКАГА З'ЕЗДА САВЕТАЎ, НАЗНАЧАНАЕ НА 1-е СТУДЗЕНЯ 1935 ГОДА, ПЕРАНЕСЦІ НА 12-е СТУДЗЕНЯ 1935 ГОДА.

Старшыня ЦВК БССР А. ЧАРВЯКОЎ.

Сакратар ЦВК БССР М. ЛЯЎКОЎ.

5 снежня 1934 г.
г. Менск.

РАЁННЫЯ З'ЕЗДЫ САВЕТАЎ КЛІЧАЎШЧЫНЫ І СІРОЦІНШЧЫНЫ

КЛІЧАЎ, 5. (Па тэлефону ад карэсп. «Звязды»).

5 снежня—дзень адкрыцця раённага з'езда саветаў Клічаўшчыны—адзначан вялікім святам. Граніцы Клічаў упрыгожан чырвонымі сцягамі. З сельсоветаў пачалі з'язджацца дэлегаты на раённы з'езд. Да вечара з'ехалася 130 дэлегатаў.

З'езд ушаноўвае памяць ленінскага саратніка Сталіна, трыбуна рэвалюцыі таварыша Кірава, загінуўшага ад рук класавага ворага.

З асаблівай цікавасцю дэлегаты слухаюць рапарт дэлегацыі лепшых калгаснікаў-ударнікаў перадавога калгаса «Уперад», Баявіцкага сельсовета. У адказ ворагам рабочага класа на забойства тав. Кірава калгас прадаў дзяржаве 2 тоны хлеба і 4 цэнтн. валакна.

ЛОСЬ.

СІРОЦІНА, 5. (Па тэлефону ад карэсп. «Звязды»).

Вялікімі літарамі над памяшканнем РВК, куды сцякаюцца сёння 112 лепшых прадстаўнікоў раёна, вывешан лозунг: «Больш класавай пільнасці». Аб гэтым у першых сваіх словах гаварыў намеснік старшыні РВК т. Балцін, адкрываючы VII з'езд саветаў.

— Яшчэ і яшчэ раз узмоцнім нашу пільнасць,—патрабаваў тав. Балцін ад дэлегатаў з'езда.—Злодзейская рука вырвала з нашых радоў тав. Кірава. Яго заменяць сотні і тысячы працоўных Саюза.

Клятвай яшчэ больш згуртавацца вакол Сталіна, вакол партыі, адказваюць дэлегаты з'езда на подлую злодзейскую вылазку класавага ворага.

ПІСЬМЫ РАБОЧЫХ І КАЛГАСНІКАЎ

СТАРШЫНІ ЦСПСБ тав. КАВАЛЬЧУКУ.

ЧАМУ НЕХОДЗЯЦЬ У СВОЙ КЛУБ МЕДРАБОТНІКІ

(ПІСЬМО ЎРАЧА)

Год-два таму назад менскі клуб медсанработнікаў праводзіў вялікую работу. Працавалі гурткі: па вывучэнню дыялектычнага матэрыялізма, замежных моў, харавы, музычны і іншыя. Рэгулярна праводзіла работу адзінае медыцынскае навуковае таварыства ўрачоў. Нічога гэтага няма цяпер. Клуб перасталі наведваць члены саюза. Кіраўнікі клубам сваёй бяздзейнасцю адагналі ад сябе наведвальнікаў.

Дастаткова сказаць, што навукова-медыцынскае таварыства, якое раней усю сваю работу разгортвала ў клубе, цяпер праводзіць яе ў нервовай клініцы ўніверсітэцкага гарадка і ў іншых мясцах.

Усё гэта гаворыць аб тым, што ніякага кіраўніцтва работай клуба з боку ЦП саюза медработнікаў няма.

ВІЗУС.

КАРКОМУ АХОВЫ ЗДАРОЎЯ тав. СУРТА

МЕНСКІЯ АПТЭКІ ГАНДЛЮЮЦЬ ГНІЛЫМІ ДРОЖДЖАМІ

(ПІСЬМО ПЕНСІЯНЕРА)

Зайдзіце ў Менскую аптэку № 6 або ў ларок санітарыі і гігіены (вугал Свердлоўскай і Ленінградскай) і папрасіце шуных дрожджаў. Вам хутка іх пададуць — 40 кап. пачка.

Але дарма вы будзеце радавацца. Прымаць іх нельга, бо ўсе яны пакрыты цвіллю, грыбком, а многія зусім гнілыя.

На ваша запытанне, чаму прадаюць гнілыя дрожджы, аптэкар супакоіць вас: «Дрожджы зусім добрыя. пасушыўшы, іх можна ўжываць».

Я хачу, каб па гэтай справе выказаўся хто-небудзь больш кампетэнтны, напрыклад, парком аховы здароўя ці практыкі.

Д. ЗМІТРУК.

СТАРШЫНІ БУДАКАШАЛЁЎСКАГА РВК тав. БУЦЬКО.

МНОГА ЗАГАДЧЫКАЎ І НІЯКАЙ РАБОТЫ

(ПІСЬМО СЛУЖАЧЫХ)

У гэтым годзе ў раённым цэнтры (м. Б-Кашалёў) пабудавалі дом соцкультуры.

Ужо змяніліся тры загадчыкі. Культурнай работы ні адзін з іх не наладзіў. Бібліятэка і чытальня не працуюць. Кіно ніколі не бывае. У клубе цёмна і холадна. Рабочыя і служачыя мястэчка не маюць дзе культурна правесці свой вольны час.

ГЛАЎНОЎ, СЯРДЗЮКОЎ.

СТАРШЫНІ БЕЛСАМПРОМСОВЕТА тав. БЯНЬКОВІЧУ

ДВА РАЗЫ НАДЗЕЎ БОТЫ І ПАРВАЛІСЯ

(ПІСЬМО СЛУЖАЧАГА)

14 лістапада я здаў у арцель **«Чырвоны абутнік»** боты для рамонту. Але надзеў іх два разы і падмётка адвалілася. Даю ў рэмонт другі раз. **«Заўтра будуць гатовы»,**—кажуць мне.

Прыходжу 22 лістапада. Згубілі мае боты. «Прыдзіце 25-га пашукаем». Калі прышоў 25 лістапада, мне сказалі, што боты ніяк не могуць знайсці.

І каб загладзіць гэты агідны факт самадуры з арцелі «Чырвоны абутнік» рашылі аддаць мне ўзамен чужыя, зусім старыя боты.

НОСКАЎ.

ПА СЛЯДАХ ПІСЕМ

„Рэагаванне на пісьмы і скаргі працоўных даручылі справаводам і машыністкам“

Змешчаны ў «Звяздзе» ад 15 лістапада артыкул «Рэагаванне на пісьмы і скаргі працоўных даручылі справаводам і машыністкам» разгледжана на бюро Касцюковіцкага РК КП(б)Б.

Адзначыўшы, што ўказаныя ў артыкуле факты ігнаравання пісем працоўных у раёне сапраўды маюць месца, бюро РК прызнае, што **«Такое становішча стварылася толькі ў рэзультаце недаацэнкі гэтай важнейшай справы з боку самога РК КП(б)Б і РВК».** Камуністы — кіраўнікі раённых устаноў і арганізацый, — пішацца далей у пастанове — **не лічылі сваім партыйным абавязкам самім уважліва чытаць, кантраляваць і рэагаваць на кожнае пісьмо і скаргу працоўнага.**

Бюро РК **абвясціла за ігнараванне пісем і скарг працоўных вымову старшыні райспажыўсаюза Ермоленка, начальніку райза Спабікаву.** Усім кіраўнікам устаноў і арганізацый прапанавана самім весці ўлік паступаючых пісем і скарг працоўных, катэгарычна забараніўшы перадаручэнне і скарыстанне для расследвання тэхнічных работнікаў.

У першай палове снежня на бюро РК КП(б)Б ухвалена заслухаць справаздачу парткома РВК, начальніка райза, старшыні райспажыўсаюза, пракурора і нарсуда аб выкананні гэтага рашэння.

Усім парткомам і парторгам прапанавана распрацаваць на чарговых сходах матэрыял «Звязды» і пастанову бюро РК.

ПА СЛЯДАХ

НЕАПУБЛІКАВАНЫХ ПІСЕМ

Група селькораў паведаміла рэдакцыю аб тым, што старшыня калгаса імя Свердлова тав. Шляхтаў, Ардацкага сельсовета, Шклоўскага раёна, прапоў у калгас для шкодніцкай дзейнасці, раскрадваў калгаснае дабро, пакрываў кулака Кручкова і т. д.

Пракурор Шклоўскага раёна паведамляе, што факты пацвердзіліся. Старшыня калгаса Шляхтаў зняты з работы і асуджан на год прымусовых работ.

За рубяжом

КАНЦЭНТРАЦЫЯ ГЕРМАНСКІХ ВОЙСК НА ЛІТОЎСКАЙ ГРАНІЦЫ

„РЫТАС“ ВЫКРЫВАЕ ЗАХВАТНІЦКІЯ ПЛАНЫ ГЕРМАНСКАГА ФАШЫЗМА

КАЎНАС (КОЎНА), 3 снежня. (БЕЛТА). Літоўская газета **«Рытас»** апублікавала атрыманыя з Усходняй Прусіі паведамленні аб узмацненні германскіх вайсковых часцей ля граніцы Літвы. Газета піша:

«Гарнізон Тільзіта ў апошні час значна ўзмоцнен. Вайсковыя часці будуць настаўлены ў Рагніцы і Каўкемене. Жыхары Усходняй Прусіі, падбухторваемыя супроць Літвы гавораць, што скора іх нельга будзе ўтрымаць: яны самі пачнуць дзейнічаць. Аб якім дзеянні ідзе гутарка — ясна ўсім. Ва Усходняй Прусіі пры дапамозе друку, радыё і сходаў вядзецца сістэматычная ярая прапаганда супроць Літвы, літоўскага ўрада і паасобных членаў урада. Прапагандай кіруюць **Мейер і Оберлендэр,** якія заяўляюць, што адзіны шлях на ўсход ідзе праз Літву, і таму Літва павінна быць раздаўлена. З Мемельскім краем не будуць лічыцца, бо з-за некалькіх тысяч жыхароў народ у 70 мільёнаў чалавек не адмовіцца ад дасягнення сваіх мэт.

У кастрычніку на сходзе «рабочага фронта» у Каўкемене павятовы кіраўнік гэтай арганізацыі заявіў, што **ён не пашкадуе 2 тыс. марак за забойства мемельскага губернатара Наваскіса.** Некалькі прысутных на сходзе асоб заявілі, што за 3 тыс. марак можна будзе папрабаваць «убраць» Наваскіса. Ваяўнічы настрой увесь час штучна падтрымліваецца. У якасці першага ворага, з якім прыдзецца пакончыць, упамінаецца маленькая Літва. Гэта будзе праробленa ў два тыдні. Аб гэтым гавораць, як аб адбыўшымся факце.

Газета далей дадае: «гэтыя весткі пацвярджаюць, што кашчуры Германіі выцягнуты ў напрамку Літвы. Немцы ўзброены з ног да галавы і чакаюць толькі выпадку пачаць прасоўванне. Планы Розенберга паказваюць, што наступленне павінна пачацца ва ўсходнім напрамку — праз труп Літвы і іншых прыбалтыйскіх краін. Вось чаму трэба быць падрыхтаваным да ўсякіх нечаканасцей. Усе прыбалтыйскія краіны павінны сачыць за кожным шагам Германіі. Яны павінны цясней згуртавацца, каб адбіць германскія замахі на незалежнасць гэтых краін.

Літоўскі ўрад павінен звярнуць увагу вялікіх дзяржаў на намеры Германіі, каб своечасова былі прыняты меры к недапушчэнню парушэння мірнага дагавору і к прадухіленню цяжкай трагедыі.

Ваеннае камандаванне Літвы звярнула на намеры Германіі належную ўвагу. Армія зможа процістаяць германскай агрэсіі і ваеннае камандаванне прымае меры к таму, каб перагарадзіць дарогу Германіі, якая падрыхтоўвае напад на Літву».

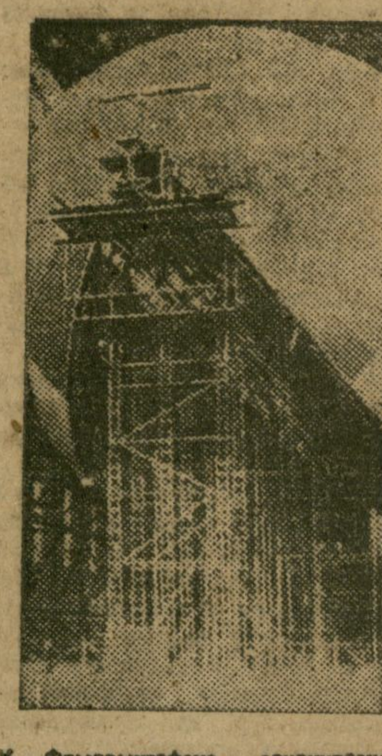

У Фрыдрыхгафене заканчваецца пабудова цэпеліна... 129... афіцыйнае назначэнне якога падтрыманне паветраных зносін паміж Германіяй і ЗША. НА ЗДЫМКУ—пабудова цэпеліна.

„ЭР-НУВЕЛЬ“ АБ ЗАБОЙСТВЕ КІРАВА

ПАРЫЖ, 4 снежня. (БЕЛТА). У сувязі з забойствам тав. Кірава вельмі цёплы артыкул апублікавала газета «Эр Нувель». У артыкуле гаворыцца:

«Забіты ў Ленінградзе Кіраў быў адным з старэйшых членаў партыі, стварыўшай новую Расію. Ён належаў да гвардыі непадкупных і дальнавідных людзей, якія на месцы распуцінскага бруду стварылі вялікую сучасную дзяржаву. Смерць Кірава з'яўляецца ўсенароднай жалобай у СССР. Усюды пануе абурэнне супроць тэрарыста, ахвярай якога стаў Кіраў. Адзначым, што гэта абурэнне пашыраецца і па той бок савецкай граніцы і, у прыватнасці, у радах французскіх рэспубліканцаў, якія глыбока патрасяны гібеллю злачынна забітага савецкага палітычнага дзеяча».

Другія газеты паведамляюць аб смутку і абурэнні працоўных СССР, аб паездцы тт. Сталіна, Молатава, Варашылава і Жданава ў Ленінград і т. д. Асабліва адзначаюцца меры абароны, прынятыя пралетарскай дзяржавай супроць бандытаў контррэвалюцыі.

ПРАДАСТАЎЛЕННЕ ВЫБАРЧЫХ ПРАЎ ЖАНЧЫНАМ ТУРЦЫІ

АНКАРА, 4 снежня. (БЕЛТА). Народнай партыяй прынята рашэнне аб прадастаўленні актыўнага і пасіўнага выбарчага права жанчынам на выбарах у меджыліс. Законапраект аб прадастаўленні жанчынам выбарчых праў уносіцца ў Вялікі нацыянальны сход.

Учора меджылісам прыняты закон аб забароне служыцелям розных культаў насіць духоўную адзежу па-за рэлігійнымі цырымоніямі. Гэты закон ліквідуе астаткі прывілеяванага становішча духавенства і наносіць удар прывілеяванаму становішчу замежнага духавенства, якое здавен звіло сабе гняздо ў Турцыі і з'яўлялася ў мінулым праваднікам уплыву знешніх імперыялістычных сіл.

ЧЭХАСЛАВАЦКІЯ РАБОЧЫЯ ЗРЫВАЮЦЬ ФАШЫСЦКІЯ СХОДЫ

ПРАГА, 3 снежня. (БЕЛТА). Учора ў горадзе Заак у часе скліканага нямецкімі фашыстамі сходу паміж фашыстамі і рабочымі адбылася схватка. Выступіўшы адзіным фронтам, комуністы і сацыял-дэмакраты сарвалі сход. Паліцыя выступіла ў абарону фашыстаў, збіваючы рабочых. 6 рабочых ранена. Ранена таксама трое паліцэйскіх.

ТЭРОР ГЕРМАНСКІХ ФАШЫСТАЎ У СААРЫ

Мемарандум у Лігу нацый міжнароднай камісіі па расследаванню дзейнасці нацыянал-соцыялістаў у Саары

ЖЭНЕВА, 4 снежня. (БЕЛТА). За подпісам былога прэзідэнта Венгерскай рэспублікі **Міхаіла Каралы** апублікаван мемарандум, уручаны совету Лігі нацый міжнароднай камісіяй па расследаванню дзейнасці нацыянал-соцыялістаў у Саарскай вобласці ў сувязі з надыходзячым плебісцытам. У склад міжнароднай камісіі ўваходзяць: лорд **Марлей,** амерыканскі адвакат **Томпсон,** шведскі сенатар **Брантынг і Кароль.**

Мемарандум прыводзіць рад фактаў, якія даказваюць, што германскі нацыянал-соцыялісцкі ўрад і арганізацыя нацыянал-соцыялістаў у Саарскай вобласці **«Дэйчэ фронт»** наперакор узятым на сябе абавязацельствам прадаўжаюць прымяняць усе сродкі запалохвання для таго, каб прымусіць большасць саарскага насельніцтва галасаваць за зварот гэтай вобласці Германіі.

Так, напрыклад, — указваецца ў мемарандуме, — 19 кастрычніка ўпаўнаважаны германскага ўрада ў Саарскай вобласці **Брукель** заявіў, што жыхары Саара, якія з'яўляюцца прыхільнікамі захавання статус-кво (існуючага рэжыма) — не немцы, а людзі «без роду і племені, якія дабіваюцца сваіх 30 срэбранікаў».

Лідэр «Дэйчэ фронт» **Пірро** ў сваім выступленні 14 кастрычніка называў прыхільнікаў захавання статус-кво канальямі і забойцамі і заявіў, што «захаванне статус-кво прывяло-б к стварэнню еўрапейскага цэнтра забойцаў». Дзеячы «Дэйчэ фронт» сістэматычна прабуюць унушаць саарскаму насельніцтву, што яны, не гледзячы на тайнае галасаванне, усё роўна будуць ведаць, хто і як галасаваў 13 студзеня 1935 года (дзень плебісцыта ў Саарскай вобласці).

У мемарандуме гаворыцца далей: той факт, што плебісцытная камісія павінна была прызнаць абгрунтаванасць 50 тыс. скаргаў на няправільнае складанне спісаў асоб, маючых права прыняць удзел у плебісцыце, паказвае, што гэтыя спісы фальсіфікаваліся ў шырокім маштабе. Нярэдкі былі выпадкі, калі «Дэйчэ фронт» прымушаў напалоханых гэтай арганізацыяй муніцыпальных чыноўнікаў уносіць у спісы нябожчыкаў, заведамых вар'ятаў і праводзіць адных і тых-жа асоб адначасова па некалькіх спісах.

Міжнародная хроніка

✦ У Таронто (Канада) у велізарным памяшканні адбыўся мітынг у гонар вызваленага з турмы лідэра компартыі Века. У мітынгу ўдзельнічала 17 тыс. чалавек.

✦ Як паведамляе агенцтва Гавас з Рыма, італьянскі ўрад адхіліў прапанову Японіі аб сумесным растаргненні вашынгтонскага пагаднення. Італьянскаму паслу ў Токіо даны адпаведныя інструкцыі.

✦ Новы паўпрад СССР Астроўскі прыбыў у Бухарэст. У той-жа дзень ён быў прыняты міністрам замежных спраў Тытулеску.

✦ Згодна вестак з Харбіна, з мэтай пільнай аховы ад замежнай радыё-прапаганды і прасячэння «тайнай шкодніцкай радыёінфармацыйнай сеткі», у Манчжоу-Го арганізуюцца асобныя пункты радыёнагляду ў Шанхайгуане і Хэйхэ.

У ДАПАМОГУ ГЕРАІЧНЫМ РЭВОЛЮЦЫЯНЕРАМ ІСПАНІІ

Не так даўно ЦК МОПР Іспаніі звярнуўся да працоўных нашай краіны з просьбай ДАПАМАГЧЫ ІСПАНСКІМ РЭВОЛЮЦЫЯНЕРАМ У ІХ БАРАЦЬБЕ СУПРОЦЬ БЕЛАГА ТЭРОРА, СУПРОЦЬ ЗДЗЕКАЎ ФАШЫСТАЎ НАД ТЫМІ, ХТО МУЖНА ЗМАГАЎСЯ ЗА СПРАВУ ПРОЛЕТАРСКАЙ РЭВОЛЮЦЫІ. Не адоз ву братоў па класу пролетарыі Савецкай Беларусі адказваюць зборам сродкаў у дапамогу іспанскім рэволюцыянерам, кінутым у засценкі капітала.

МЕНСК. 107 рабочых завода стандартных дамоў пастанавілі адлічыць поўдзенны заработак на карысць іспанскіх рабочых. Работнікі Белшклокіраўніцтва адлічаюць поўдзенны заработак, што складае 113 руб. Агульны сход рабочых, інжынерна-тэхнічных работнікаў і служачых завода «УДАРНІК» уносіць у карысць іспанскага пролетарыята поўдзенны заработак.

ГОМЕЛЬ. 1200 рабочых Гомсельмаша пастанавілі адпрацаваць у карысць іспанскіх рабочых 7 гадзін. 240 рабочых завода «Рухавік рэволюцыі» просяць адміністрацыю адлічыць з аднадзеннага заработку 4 гадзіны і перавесці грошы ў карысць іспанскіх рабочых. 240 членаў арцелі «Гомтэкстыль» і 120 рабочых арцелі «Молат» адлічваюць у карысць іспанскіх рабочых чатырохгадзінны заработак.

МАГІЛЕЎ. Рабочыя шоўкавай фабрыкі пераводзяць іспанскім рэволюцыянерам поўдзенны заработак. 360 рабочых цукернавай фабрыкі і 100 рабочых арцелі «Трыкатаж» адлічваюць свой поўдзенны заработак.

БАРЫСАЎ. Нядаўна ў гор. Барысаве адбылася нарада старшынь калгасаў. На нарадзе сабралі ў карысць іспанскіх рэволюцыянераў 2825 руб.

Нарада заклікала ўсіх калгаснікаў паследаваць прыкладу рабочых камбіната «КОМІНТЭРН», «ПРОЛЕТАРСКАЯ ПЕРАМОГА» і інш., а таксама перадавых калгасаў Барысаўшчыны ў справе дапамогі іспанскім рабочым.

ЧЫРВОНАПОЛЛЕ. Дэлегаты раённага з'езда саветаў Чырвонапольшчыны ўнеслі ў дапамогу іспанскім рэволюцыянерам 355 руб. і ўзялі канкрэтнае абавязацельства арганізаваць збор сродкаў па ўсяму раёну.

**

Усе сабраныя сродкі ў дапамогу іспанскім рабочым павінны пераводзіцца праз раённыя аддзяленні банка на бягучы рахунак ЦК МОПР БССР № 160/4968.

Французскі міністр гандлю у Маскве

МАСКВА, 4 снежня. (БЕЛТА). Раніцою 4 снежня прыехаў у Маскву французскі міністр гандлю п. **Поль Маршандо.**

На Беларуска-Балтыйскім вакзале французскага міністра сустракалі народны камісар знешняга гандлю тав. **Розенгольц,** французскі пасол у Маскве г. **Альфан** разам са складам пасольства, адказныя работнікі НКЗС, Наркамзнешгандля, прадстаўнікі савецкага і французскага друку.

У інтэрв'ю, сказаным каля мікрафона «Саюзкінохронікі», п. Маршандо сказаў, што ён шчасліў другі раз наведаць Савецкі Саюз, дзякаваў за сустрэчу і выказаў упэўненасць, што яго прыезд будзе садзейнічаць далейшаму ўмацаванню адносін паміж Францыяй і СССР.

**

Поль Маршандо—дэпутат парламента, уплывовы член радыкальнай партыі. Да назначэння міністрам гандлю, у габінеце Фландэна, г. Маршандо займаў розныя пасты ў міністэрствах Шотана, Эрыо, Даладз'е і Думерга.

АБ АБАВЯЗКОВАЙ ПАСТАЎЦЫ МЯСА ДЗЯРЖАВЕ У 1935 ГОДЗЕ

ПАСТАНОВА СНК БССР

На падставе пастановы СНК СССР ад 19 лістапада 1934 года Совет Народных Камісараў БССР пастанаўляе:

1. Вылічэнне размераў паставак мяса дзяржаве калгасамі праводзіцца з разліку малочнага пагалоўя жывёлы па наяўнасці на 1 верасня 1934 года з наступным каляндарным тэрмінам выканання гадавых абавязацельстваў па здачы мяса дзяржаве кожным калгасам (у процантах ад гадавой нормы);

	I кварт.	II кварт.	III кварт.	IV кварт.
Па буйнай жывёле	35	10	25	30
Па свіннях	30	15	20	35
Па авечках	25	—	35	40

2. Захаваць на 1935 год разбіўку гадавой нормы здачы жывёлы па кварталах для калгасных двароў і аднаасобных гаспадарак, якая дзейнічала ў 1934 годзе, а іменна:

I кв. 45 проц., II кв. 10 проц., III кв. 20 проц. і IV кв. 25 проц.

3. Абавязаць раённыя выканаўчыя камітэты і райзагатканторы Заготжывёлы неадкладна прыступіць да ўручэння абавязацельстваў калгасам і адначасова рабіць у абавязацельствах калгасных двароў і аднаасобных гаспадарак змены тэрмінаў паквартальнай здачы мяса дзяржаве.

Работу па ўручэнню абавязацельстваў калгасам, а таксама па ўнясенню паправак у абавязацельствы калгаснікаў і аднаасобнікаў закончыць да 1 снежня 1934 года і да 5 снежня 1934 года падаць СНК БССР заключныя справаздачы аб уручэнні абавязацельстваў калгасам па мясапастаўках на 1935 год.

4. Адзначаючы, што па большасці раёнаў дапушчаны грубейшыя парушэнні і скажэнні інструкцыі НК харчовай прамысловасці СССР «Аб парадку праводзення абавязковай пастаўкі мяса дзяржаве ў 1935 годзе», якія выяўляюцца ў незаконным вызваленні ад мяса паставак значнай колькасці гаспадарак (членаў арцелей, маламоцных гаспадарак, жыхароў мястэчак і т. д.), не вызваляемых ад мясапаставак паводле законаў, Совет Народных Камісараў БССР **пастанаўляе:**

а) катэгарычна прапанаваць раённым выканаўчым камітэтам, сельсоветам і жывёлазаготаўчым апаратам неадкладна ўручыць абавязацельствы ўсім гаспадаркам, якія незаконна аслабонены ад мясапаставак (аслабаненне якіх не прадугледжана інструкцыяй), выправіць у адпаведнасці з гэтым заключаныя справаздачы раёнаў аб уручэнні абавязацельстваў калгасным дварам і аднаасобным гаспадаркам, і выпраўленыя матэрыялы падаць СНК БССР да 10 снежня 1934 года;

б) папярэдзіць РВК, старшынь сельсоветаў і загадчыкаў райзагатканторы Заготжывёлы, што ў выпадку выяўлення незаконна аслабонёных ад мясапаставак гаспадарак, аслабаненне якіх не прадугледжана інструкцыяй НКХарчпром СССР, а таксама ў выпадку выяўлення ўтойвання калгасамі аб'ектаў абкладання мясапастаўкамі — старшыні РВК, старшыні сельсоветаў, старшыні калгасаў і загадчыкі райзагатканторы будуць прыцягнуты да судовай адказнасці;

в) абавязаць РВК і райзагатканторы Заготжывёлы правесці да 15 снежня 1934 года суцэльную праверку правільнасці ўручэння абавязацельстваў па ўсіх сектарах, уручыць абавязацельствы незаконна аслабоненым і прыцягнуць да судовай адказнасці старшынь сельсоветаў, работнікаў Заготжывёлы, дапусціўшых незаконнае аслабаненне.

5. Для праверкі правільнасці ўручэння абавязацельстваў па мясапастаўках на месцах — камандзіраваць у раёны ўпаўнаважаных СНК.

6. Ускласці на Упаўкамзаг СНК СССР па БССР і на райупаўкамзагаў кантроль і нагляд над практычным праводжаннем у жыццё закона аб мясапастаўках.

7. Прапанаваць уп. НК Харчпрома СССР пры СНК БССР, РВК, сельсаветам і жывёлазагатоўчаму апарату, побач з забеспячэннем безумоўнага выканання плана мясапаставак 1934 года, разгарнуць работу па арганізацыі авансавай здачы жывёлы ў лістападзе і снежні бягучага года ў лік плана мясапаставак 1935 года, забяспечыўшы максімальнае выкананне плана першага паўгоддзя 1935 года за кошт асеннняй адбракоўкі жывёлы і, у першую чаргу, за лік птушак і гусей.

Нам. старшыні Совета Народных Камісараў БССР А. СААК'ЯН.
Кіраўнік спраў Совета Народных Камісараў БССР С. ШАБАЛТАС.
26 лістапада 1934 г.

Па Совецкай Беларусі

НОВАЯ ХЛЕБАПЯКАРНЯ У КЛІЧАВЕ

КЛІЧАЎ. (Па тэлефону ад кар. «Звязды»).

Працоўныя Клічаўшчыны з вялікім энтузіязмам сустрэлі рашэнні пленума ЦК ВКП(б). Па ўсіх паселішчах на сходах актыўна абмяркоўваюцца рашэнні пленума аб адмене картачнай сістэмы і даклад тав. Молатава.

Прапрацоўка праходзіць пад знакам завяршэння ў бліжэйшыя дні хлебазакупак і датэрміновага выканання плана мабілізацыі сродкаў. У дапамогу прапрацоўцы рашэнняў пленума і для давядзення іх да кожнага працоўнага, у сельсовет выехаў увесь раённы актыў.

У парадку практычнай рэалізацыі пастаноў пленума ў Клічаве будуецца новая хлебапякарня, якой да гэтага часу не было.

ЛОСЬ.

ГАНДАЛЬ ХЛЕБАМ І КАНДЗІЦЕРСКІМІ ВЫРАБАМІ Ў РАЗНОС.

Сетка хлебных крам па Менску павялічваецца на 25 адзінак, у тым ліку па гарадскому спажывецкаму саюзу на 16 і па Менхарчгандлю на 9.

Адкрываецца 7 узорных булачных у розных частках горада.

Менхарчгандлю даручана арганізаваць культурны продаж хлеба і кандзіцерскіх вырабаў у разнос, асабліва на скверах, стадыёнах, на вакзале, акраінах і т. д.

Бюро гаркома партыі і горсовет прапанавалі хлебакамбінату адрамантаваць і аднавіць да 25 снежня дзве закансерваваныя саматужныя пякарні магутнасцю ў 18 тон у суткі.

НАДАННЕ ГОДНАСЦІ ПРАФЕСАРАЎ

Па прадстаўленню кваліфікацыйнай камісіі Наркамат аховы здароўя БССР надаў годнасць прафесараў дактарам **Мантейму** (хірургія), **Ігрэр** (аперацыйная хірургія), **Сітэрмену** (тэрапія) і **Трусевічу** (тэрапія).

БУДАЎНІЦТВА НОВАЙ ЛАЗНІ У МЕНСКУ

СНК зацвердзіў план пабудовы новай лазні ў Менску, прапускной здольнасцю на 400 чалавек у гадзіну. У новай лазні будзе 375 асноўных месц і 25 месц для маці і дзіцяці. Пры лазні будзе магазін, пакой для адпачынку, аддзяленне маці і дзіцяці, басейн і пральня.

Будаўніцтва лазні будзе скончана ў 1935 годзе.

ХРОНІКА

● **Калектыўную чытку кнігі Д. Фурманава «Чапаеў»**, арганізавалі камсамольцы віцебскай фабрыкі імя Лекерта. Гэта чытка з'яўляецца падрыхтоўкай к прагляду фільма «Чапаеў».

* **Гурток падрыхтоўкі зацейнікаў** арганізован на віцебскай фабрыцы «КІМ». Гуртком кіруе інструктар маскоўскага парка культуры і адпачынку.

* **Тры аэрапланы, набытыя на** сродкі працоўных **Аршанччыны,** зрабілі па сельсоветах раёна і суседніх раёнах 28 агітпалётаў. Арганізавана 20 лётна-планерных гурткоў з 490 членамі.

ПАПРАЎКА

Ва ўчарашнім нумары «Звязды» ў артыкуле т. СААК'ЯНА «Будзем чэрпаць новыя сілы з вопыта жыцця і барацьбы таварыша Кірава», па віне друкарні пераблытаны першыя радкі. Пачатак артыкула трэба чытаць: «ЗЛАДЗЕЙСКАЯ РУКА АГЕНТА, ПАДПАЛЬШЧЫКА ВАЙНЫ»... і т. д.

СПІС

дакладчыкаў, вылучаных ГК КП(б)Б на партсходы 7-ІІ-34 г. аб выніках лістападаўскага пленума ЦК ВКП(б)

Каменеў—завод імя Варашылава, Юнг—завод імя Кірава, Агульнік—«Ударнік», Халасевіч—«Бальшавік», Кузняцоў (ГК)—завод ланцугоў Галля, Этле—электрастанцыя, Варба—фабрыка імя Кагановіча, Красноў—друкарня імя Сталіна, Зуськоў—ВЭО, Владзіміроскі—МТМ, Ляхаў—ЦЭЦ, Ленцнер—завод імя Молатава, Шпітальнік — шпалерная, Бэр—шчотачная, Екельчык—шчацінная, Каўлін—«Усход», Варончанка—фабрыка імя Тэльмана, Мінкін—фабрыка інд. заказаў, Баранскарняжная, Пасэ—«Октябр», Карабоўскі—фабрыка імя Крупскай, Фрышман—«8 сакавіка», Галкоўскі—«КІМ», Зарніцкі—фабрыка імя Фрунзе, Задзярнюк—лямцавая, Хейфец—хлебазавод, Кузняцова—«Чырвоны тэкстыльшчык», Дунец—Белпрамбуд, Гінзбург—Менбуд, Кевлін—майстэрні Белпрамбуда, Клімаў—завод стандартных дамоў, Джалюк—трампарк, Матусаў—пажарная ахова, Зарын—«Комунарка», Карвоўскі—мясакамбінат, Клімковіч—завод «Беларусь», Жарскі—малочны завод, Лабанаў—завод малочных кіслот, Якута—спіртзавод, Якуб—«Чырвоная зорка», Гінзбург (ГК)—«Пролетарый», Мальцар—шклозавод, Олікер—хімфармзавод, Алер—«Чырвоны хімік», Чорны—Белкамунбуд, Фрадзін—цагельны завод 1-3, Хейфец (ВПІ)—цагельны завод 2-4, Шнейдэр—цагельны завод 5-6, Пінчук—цагельны камбінат № 1, Майзель—цагельны завод № 8.

Рэзерв: Пятровіч—СНК, Давідовіч, Андрыеўскі, Дашлаў, Немец, Шульц, Жыдовіч, Карнейчык, Выдра, Кантароў, Башкевіч, Поташ, Валабрынскі, Нісенбаум, Краўчук, Турбовіч, Лінг.

МЕНГАРКОМ КП(б)Б.

Адказны рэдактар **Н. ЛЕНЦНЕР.**

ПАРТВЫДАВЕЦТВА ЦК КП(б)Б

ВЫШЛІ з ДРУКУ, паступілі ў продаж і рассылаюцца на месцы

Кнорын.—Кароткая гісторыя ВРП(б). Тыр. 8 т., ц. 2 р. 25 к., пер. 50 к.

Быстранскі.—Ленінізм. Хрэстаматыя пад агульнай рэдакцыяй В. Быстранскага і М. Мітына. Тыр. 10 т., ц. 4 р. 50 к., пер. 60 к.

гэтымі днямі выходзіць з друку

В. Карпінскі.—«Барацьба за соцыялізм». Тыр. 10 т., ц. 1 р. 75 к., пер. 50 к.

ПАТРАБУЙЦЕ ва ўсіх магазінах і кнігарнях ЛВВ, БАКТ'а і ў магазіне Партвыдавецтва - Савецкая, 61.

Вучэбны ўчотна-кнігаўчотны камбінат Беларускага аддзялення **„СОЮЗОРГУЧЕТ“**

аб'яўляе набор у **ГАРАДСКІЯ ГРУПЫ** па падрыхтоўцы бухгалтароў і рахункаводаў.

Тэрмін навучання па гр. бухгалтароў—7 месяцаў і рахункаводаў—5 мес. Плата за ўвесь курс навучання для бухгалтароў—245 руб і рахункаводаў—175 руб. На курсы прымаюцца асобы ў індывідуальным парадку, а таксама па камандыроўках устаноў і прадпрыемстваў. Установы і прадпрыемствы пры камандыраванні на курсы павінны перавесці на к-к вучэбн. к-та ў Дзяржбанку № 160/102616 прылічваючыеся сумы.

Паступаючыя ў індывідуальным парадку ўносяць пры залічэнні ў бухгалтарскую групу—55 руб. і ў рахунковую—45 руб.

Заявы з дакументамі: аб асвеце не ніжэй сямігодкі, аб соц. паходжанні, а для бухгалтароў з двухгадовым рахунковым стажам, накіроўваць па адрасу: гор. Менск, Міхайлаўская № 1-4 Вучэбны ўчотна-эканаміч. камбінат „Союзоргучет“.

Тэрмін надачы заяў з дакументамі **да 15-га снежня 1934 г.**

АДКРЫТ ПРЫЕМ ПАДПІСКІ на 1935 год

„РАДИОФРОНТ“

двухтыднёвы журнал, орган Усесаюзнага камітэта садзейнасці радыёфікацыі і развіцця радыёаматарства пры ЦК ВЛКСМ „РАДИОФРОНТ“ — масавы грамадска-палітычны і навукова-папулярны журнал па пытаннях радыёаматарства і радыёсправы ў краіне.

ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—12 руб., 6 месяцаў—6 рублёў, 3 мес.—3 руб.

„СОВЕТСКОЕ ФОТО“

штомесячны журнал, орган Саюзфото. „СОВЕТСКОЕ ФОТО“ — палітыка творчы і навукова-тэхнічны журнал, асвятляючы ўсе важнейшыя пытанні савецкай фатаграфіі ў нас і за рубяжом.

ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—15 р., 6 мес.—7 р. 50 кап., 3 мес.—3 р. 75 к.

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Москва, 6, Страстной бульвар, 11, Жургазоб'яднаннем, інструктарамі і ўпаўнаважанымі Жургаза усюды поштай і аддзяленнямі Саюздруку.

Жургазоб'единение.

на 1935 год Менскае гарадское бюро **САЮЗДРУК** Карла Маркса, 10. **на 1935 год**

ПРЫМАЕЦЦА ПАДПІСКА на 1935 год

Не забудзьце выпісаць газету і журнал

У гэтым месяцы заканчвае на тэрмін вашай падпіскі на газеты і журналы.

на цэнтральныя, рэспубліканскія, раённыя і інш.

ГАЗЕТЫ і ЖУРНАЛЫ.

Прадпрыемствы, Установы, Вайсковыя часці, Прафесіянальныя саюзы, Арцелі, Клубы, чытальні, партгабінеты і індывідуальныя падпісчыкі.

ПАМЯТАЙЦЕ: своечасова зданая падпіска і на доўгі тэрмін забяспечвае РЭГУЛЯРНУЮ ДАСТАЎКУ

НЕ АДКЛАДВАЙЦЕ здачу падпіскі на апошнія дні.

ЗДАВАЙЦЕ сваю падпіску сёння-ж.

ПАДПІСКУ ЗДАВАЙЦЕ:

Па тэлефону № 23-652 можна справіцца аб падпіснай плаце кожнага выдання.

у горбюро САЮЗДРУКА, Карла Маркса, 10, штатным работнікам Саюздрука, снабж. спец. пасведчаннямі на пошце, гар. і вясковым агентам сувязі і газетаносцам пры прад'яўленні пасведчання.

Па тэлефону № 23-652 выклікайце работн. Саюздрука для прыёму падпіскі.

Апошнія тэрміны прыёму падпіскі:

НА ЦЭНТРАЛЬНЫЯ І РАЁННЫЯ ВЫДАННІ **20 снежня.** НА РЭСПУБЛІКАНСКІЯ (мясцовыя) ВЫДАННІ **5 снежня**

АДКРЫТА ПАДПІСКА на 1935 год

„СОВЕТСКОЕ КИНО“

штомесячны журнал, орган Расійскай асацыяцыі работнікаў кінематографіі. Журнал ахапляе ўсе асноўныя бакі дзейнасці савецкай кінематографіі, звяртаючы асаблівую ўвагу кінопрамысловасці.

ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—18 руб., 6 мес.—9 руб., 3 мес.—4 руб. 50 кап.

„КИНО“

шасцідзённая газета, орган Галоўнага кіраўніцтва кінофотапрамысловасці пры СНК СССР і Цэнтральнага камітэта РАБІС.

ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—12 руб., 6 мес.—6 руб., 3 мес.—3 руб.

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Москва, 6, Страстной бульвар, 11, Жургазоб'яднаннем, інструктарамі і ўпаўнаважанымі Жургаза, усюды поштай і аддзяленнямі Саюздруку.

„Жургазоб'единение“

МЕНГАРКААПХАРЧ

даводзіць да ведама **трымальнікаў 40-капеечных білетаў** на права атрымання школьных абедаў аб тым, што ў сувязі з выпускам талонаў новага ўзору талоны, атрыманыя да 1.XI, **анулююцца і падлягаюць абмену на новыя талоны.**

Абмен будзе рабіцца касірамі школ і цэнтральнай касай Менгаркаапхарча **да 10-га снежня г. г.,** пасля якога тэрміна талоны прымацца **не будуць.**

Менгаркаапхарч.

ПЛАН СПРАВАЗДАЧНЫХ СХОДАЎ

менскага гарадскога совета рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў на 6 снежня.

№№ выб. участкаў	Выбарчы ўчастак (назва прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый)	Лік выбарш.	Час правядзення сходу	Месца сходу	Дакладчык
214	Утрыманцы па ЖАКТ'ах №№ 57, 58, 59, 60, ЖБКТ „Саюзтрансавец“, „Чырвоны чыгуначнік“	650	18 „	Клуб 13-цігоддзя	Партной (ГК КП(б)Б)
215	Утрыманцы па ЖАКТ'ах №№ 24 і 25	350	18 „	Клуб Эльвода	Сухаручка
79	Работнікі дзіц. ясель	450	20 „	Клуб друкароў	Баршчэўская

ПЛАН ВЫБАРЧЫХ СХОДАЎ

менскага гарадскога совета рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў

№№ выб. участкаў	Выбарчы ўчастак і назва прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый.	Лік выбарш.	Час схода	Месца схода	Упаўнаважаны
	На 6 снежня				
161	Швейная фабрыка імя Крупскай	953	19 г.	Клуб імя Сталіна	Жарын
162	Завод ланцугоў Галля	317	16 „	Ленкуток завода	Астроўскі
163	Шкляны завод „Пролетарый“	326	18 „	Клуб глуханямых	Піліпёнак
164	Інстытут совецкага права	330	19 „	Інстытут	Джалюк
165	Работнікі кіно: Белдзяржкіно, работнікі фотокіно, работнікі ўсіх кіно тэатраў, мастакі, цэнтральныя кінамайстэрні і пракатная кантора	262	11 „	Кіно „Пролетарый“	Ляшчынскі
166	Фабрыка імя Фрунзе	283	14 „	Сталоўка фабрыкі	Левін (бу даўкі)
167	Утрыманцы па ЖАКТ'ах №№ 9, 8, 32 і 35	600	18 „	Клуб Дома селяніна	Познак

Менск, друкарня «Звязды».

Выпускаючы — А. КРУЧКОЎ, ст. карэктар—БЯРОЗАВІК, ст. метранпаж—ПЕРАКЛАДЧЭЎ, ст. стэрэатыпёр—КАГАН, ст. друкар—АНУЧЫН.

Уп. Галоўлітбела № К—6313.